

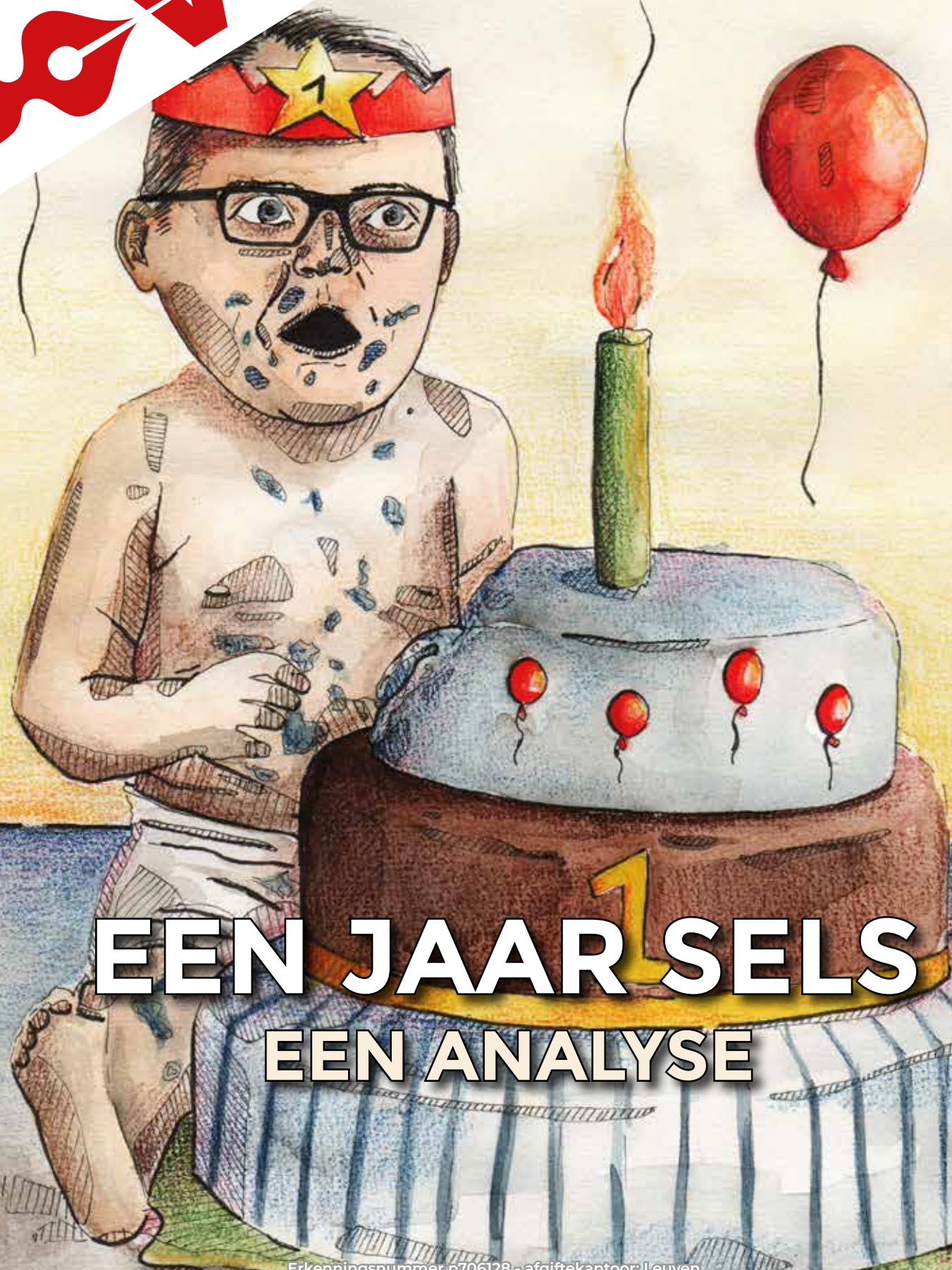
# De Veto

Onafhankelijk studentenblad

Jg. 44 nr 12  
15 mei  
tweewekelijks blad



PB-PP B-02817  
BELGIË(N) - BELGIQUE



## EEN JAAR SELS EEN ANALYSE

# EDITORIAAL

## HOE EEN SCHREEUW OM AANDACHT SELS' PLANNEN OP DE HELLING ZET

Om 7u 's ochtends en zonder aankondiging protesteerden de studentenvertegenwoordigers van de Studentenraad afgelopen woensdag aan de statige deuren van het rectoraat. Het protest gaat gepaard met stoere taal. Medebestuur is 'een holle doos' geworden, schrijft de Studentenraad in een persbericht. In een interne mail naar de presidia is de toon zowaar nog straffer. 'De tijd van praten is voorbij', staat er te lezen. 'De maat is vol.' De vertegenwoordiging eist inspraak van studenten, vooral in het dossier rond de herindeling van het academiejaar. Diezelfde studenten worden bij de protestactie niet uitgenodigd 'om het verrassingseffect te behouden'.

De schreeuw van de studentenvertegenwoordiging is scherp, maar ook kwalijk hypocriet. Op geen enkel moment dit jaar werd de mening van de student over het dossier degelijk bevestigd en in rekening gebracht. De AV van de Studentenraad wimpelde even geleden zelfs een grootschalige bevraging bij studenten over de herindeling van het academiejaar af. Zo'n bevraging zou 'te sturend' zijn en de legitimiteit en slagkracht van de vertegenwoordiging op zichzelf voldoende.

Op een moment dat de rector diezelfde legitimiteit in vraag stelt in een interview aan dit blad, is dat, net als een protestactie van 'de studentenvertegenwoordigers - met de nadruk op vertegenwoordigers', niet meteen strategisch. Het is immers nog steeds niet duidelijk wat de gewone student nu denkt van dit dossier.

Het zou de vertegenwoordiging dan ook sieren ook de eigen problemen de wereld in te schreeuwen of er tenminste over na te denken. In plaats daarvan schuiven ze de schuld van de verloedering van het eigen medebestuur na een rampzalig jaar volledig in de schoenen van het rectoraat. Niet dat de rector en zijn 'visionair beleidsplan' er niets mee te maken hebben, maar toch: zoiets kan je bezwaarlijk kritische vertegenwoordiging noemen.

Eerder dan een studentikoze protestactie in de geest van mei '68, was wat zich woensdag afspeelde dan ook een schreeuw om aandacht na een veel te stil jaar, een buitensporige communicatiestunt op een moment dat enige Facebookposts en een mail vergezocht lijken.

Natuurlijk deed die plotse schreeuw zijn werk. Hoe kan het ook anders. De studenten weten intussen dat er iets op het spel staat, dat is de absolute verdienste van de campagne. Blijft de vraag of diezelfde studenten nu ook verder betrokken zullen worden in de besluitvorming en of van hen nog een genuanceerd standpunt verwacht kan worden.

Dat rector Sels op de Facebookpagina 'cantuswijzer Leuven' gemacht wordt met de helleveeg Dolores Umbridge is grappig, maar vooral tekenend voor wat dit plotse protest heeft aangericht. Een herindeling van het academiejaar waar een brede studentenpopulatie zich achter kan scharen, wordt door de botte machtspolitiek steeds moeilijker. Herinner je dat een grootschalige bevraging volgens de Studentenraad 'te sturend' zou zijn.

De bruggen zijn opgeblazen, het dossier rond de feitelijke herindeling van het academiejaar staat op de helling en het rectoraat moet zich tegen beter weten in dwingen de vertegenwoordiging nog serieus te nemen. Op een moment dat de studenten beseffen dat er iets op het spel staat, zal het ons een zorg zijn.

*Dit editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.*

# INHOUD

- 3 Splinter: All eyez on me
- 4 Diversiteitsplatform pleit voor 'safe space' aan de universiteit
- 7 Proefdieren dupe van dubbel onderzoek
- 8 De universiteit en het maatschappelijk debat
- 10 Bij de sjeik in Saoedi-Arabië
- 11 Tijd voor diversiteit
- 12 Kenny handle it?
- 13 Cultip
- 14 Eens Dichter Bij: Yusra Benfquih
- 15 Dagboek van een student
- 18 Out in Leuven



## DOSSIER EEN JAAR SELS

- 20 De vijf baby's van Luc Sels
- 24 Het Vlaamse landschap rond herindeling



- 26 Navraag: Hilde Crevits
- 30 KU Leuven



## Splinter All eyez on me

Iedereen krijgt graag complimentjes. Dus geef er zelf ook eens wat meer.



door Benno Debals

Vorige week trouwde mijn broer. Een prachtige dag vol met wenende papa's, zatte nonkels en officieel een nieuwe schoonzus. Ook ik, als deel van de suite en aan de eretafel, kon in mijn *three-piece* deels meegenieten van de belangstelling. Complimenten à la 'je ziet er echt goed uit!' kwamen mijn richting uitgevlogen van alle kanten. En dat was, in mijn ijdele, narcistische overtuiging, mogelijks het beste van de hele dag (naast het vieren van de liefde dan misschien).

Laat ons eerlijk zijn: iedereen houdt wel van complimentjes. Ze beamen je smaak in de mode, bevestigen je gevoel voor humor of sporen je zangkunsten aan. En onze onderhuidse ijdelheid die iedereen wel bezit, hoezeer je dan ook wil zeggen dat je die niet hebt, krijgt een extra boost. Het is voor enkele seconde *all eyes on me*, want ik heb iets goed gedaan.'

Complimenten geven op zich is ook helemaal niet moeilijk. Een kleine moeite voor degene die complimenteert, betekent misschien een wereld van verschil voor de gecompimenteerde. Zeg eens dat een vriendin een mooie bril aan heeft, een vriend zijn kot cool heeft ingedeeld, of zeg aan je mama dat ze altijd lekkere chocomousse maakt (ik hoop dat je dit leest, mama). Zolang het oprecht is, word je er beiden gelukkiger van.

### Uit kritiek weten we wat we slecht doen en hoe we dit kunnen verbeteren, maar is het niet ook belangrijk dat we weten wat we goed doen?

Maar wanneer is de laatste keer dat jij een compliment hebt gekregen? En wanneer is de laatste keer dat je kritiek hebt gekregen? Precies. We halen graag het negatieve uit iemands prestaties, en kunnen onze vinger moeilijker leggen op de zaken waar het goed liep. Kritiek is belangrijk, maar bevestiging van een prestatie misschien nog belangrijker. Uit kritiek weten we wat we slecht doen en hoe we dit kunnen verbeteren, maar is het niet ook belangrijk dat we weten wat we goed doen?

Complimenten werken niet enkel psychologisch, ook op wetenschappelijk vlak vallen er genoeg argumenten te maken om het geven van complimenten aan te sporen. Vaardigheden die gecompimenteerd worden, leren we sneller

aan. Een team werkt beter samen als je je teamleden complimenteert. Gewenst gedrag kan gestimuleerd worden, wat vaak beter werkt dan ongewenst gedrag afleren.

Dus de volgende keer dat je iemands presentatie, gedrag in een team of artikel (althans, in onze kringen) moet evalueren, probeer er eens de positieve dingen uit te halen. De ontvanger zal er meteen blijer van worden, zal zich aangespoord voelen om die positieve noten te blijven gebruiken en jij zal er uiteindelijk ook content uit komen, aangezien je iemand hebt kunnen helpen. Of als dat wat te veel lijkt, hou het wat simpeler: zeg eens op een trouw dat iemand een mooi kostuum aan heeft. Dan wordt het ook een beetje zijn dag.





# Diversiteitsplatform pleit voor 'safe space' aan de universiteit

door Nora Sleiderink/ beeld: Guillaume Deprez

'This group is intended to be as SAFE a SPACE as possible. So, we ask that before commenting/posting that you read the following group guidelines.'

Nee, dit komt niet van een studentenvereniging aan Harvard of University College London. De KU Leuven Feminist Society heeft op Facebook een feministische discussiegroep die gericht is op studenten en personeel van de alma mater. Iedereen is welkom, maar er gelden een aantal richtlijnen over hoe deze discussie verlopen moet. Wie zich niet houdt aan de 'safe space' riskeert dat zijn reacties verwijderd worden, of wordt zelf uit de groep gezet.

Maar wat is een *safe space* dan? Het woord lijkt evenveel betekenissen te omvatten als er voor- en tegenstanders van het concept zijn. Deze begripsonduidelijkheid leidt dan weer tot een gepolariseerd debat over een fenomeen dat steeds meer aan belang wint.

## Trauma

Het begrip is gegroeid uit de psychotherapie, waarbij personen met een trauma-ervaring nood hebben aan een veilige plek zonder extra impulsen die mentaal leed veroorzaken. De redenering is dat min-

derheden als groep structureel getraumatiseerd zijn en daardoor ook nood hebben aan een veilige plek om met dit trauma te kunnen omgaan.

Soms gaat het om een virtuele plek die voorrang geeft aan stemmen van zij die in de samenleving doorgaans worden gemarginaliseerd. Dat gaat van vrouwen over *people of colour* tot LGBT's – en vooral de intersectie tussen al deze identitaire kenmerken. Wie zelf onderdrukking als dagelijkse realiteit ervaart, heeft recht van spreken. Geprivilegieerden moeten oppassen voor bedreigend taalgebruik en zich excuseren wanneer ze anderen kwetsen.

De term beoogt anderzijds ook een fysieke ruimte waar specifieke minderheden elkaar kunnen ontmoeten en de dagelijkse wereld van stigmatisering kunnen ontvluchten. *Safe space* baant haar weg nu echter ook naar de universiteit. Zo wordt de veilige haven niet enkel een plek waar men zich kan terugtrekken, ze moet ook de realiteit worden in de aula's en lectuur.

## Uitheems

Het is niet toevallig dat KU Leuven Feminist Society een groot aandeel internationale studenten kent. Vooral in de Angelsaksische academische wereld maakt *safe space* een opmars. Dat gaat niet zonder slag of stoot: in het Verenigd Koninkrijk



werd dit voorjaar zelfs een parlementaire commissie ingezet om na te gaan of de *safe space policies* aan universiteiten geen inbreuk maken op de mensenrechten. Echte censuur is er vooralsnog niet, maar de commissie concludeerde wel dat er institutionele factoren zijn die de vrijheid van meningsuiting in verregaande mate beperken. Hannah Maes studeert politieke theorie in Londen en geeft aan dat de problematiek leeft. 'Maar het wordt ook vaak uitver-

**'Er moet een plek van rust komen waarbij minderheden niet het gevoel hebben constant hun bestaansrecht te moeten verdedigen'**

 **Nozizwe Dube, UNDIVIDED**

groot', nuanceert ze meteen. 'Het komt er vooral op neer dat er bij klasdiscussies op voorhand wordt aangegeven dat sommige dingen 'not up for discussion' zijn.' Zo worden in de les bijvoorbeeld teksten met een kolonialistisch discours geanalyseerd. 'Als het er dan over gaat dat sommige mensen minderwaardig zouden zijn, gaan we daar niet op in – want dat is gewoon niet waar.' Voor de rest blijft het debat volgens haar wel open, zolang studenten hun mening met rationale en wetenschappelijke argumenten staven.

## Vlaanderen

Die redenering vindt ook hier weerklank. Dat beaamt Nozizwe Dube van UNDIVIDED, het gloednieuwe diversiteitsplatform voor studenten aan de KU Leuven. 'Het is een thema dat we heel interessant vinden en uitwerken ter aanbeveling. Er moet een plek van rust komen waarbij minderheden niet het gevoel hebben constant hun bestaansrecht te moeten verdedigen', zegt Dube. 'Sommige mensen hebben er hun missie van gemaakt je niet te begrijpen, wat heel verstikkend werkt.' De Leuvense universiteit heeft een grote achterstand op vlak van diversiteit.

Vooral eerstejaarsstudenten met een migratieachtergrond vallen uit de boot: 4 op de 10 kunnen zich door de 30% CSE-regel niet herinschrijven voor dezelfde opleiding aan de KU Leuven, tegenover een gemiddelde van 2 op 10 studenten. Een diversiteitsbeleid dat haar doelpubliek niet bereikt, maar ook het gebrek aan representatie en het zich niet thuis voelen, liggen aan de basis.

*Breathing space* – een fysieke plek voor studenten uit minderheidsgroepen – zou voor dat laatste een oplossing kunnen bieden. 'Idealiter is de hele universiteit een *safe space*, maar we merken bij UNDIVIDED dat er nog een lange weg is om daar te geraken. Daarom zetten we nu - op korte termijn - eerst in op fysieke plekken die studenten kunnen opzoeken, omdat we merken dat de nood hoog is.'

## Segregatie

Het logische gevaar daaraan verbonden, is dat afzonderlijke ruimtes – of die nu fysiek of virtueel zijn – leiden tot de verarming van het debat. Zeker wanneer *safe space* niet alleen slechte wil, maar ook onwetendheid afstraft, draagt ze mogelijk juist bij tot de polarisering.

Orhan Ağırdag, prof Sociologie en expert in schoolsegregatie, nuanceert: 'Je ziet dat vanaf het moment dat minderheden zich gaan groeperen, men meteen spreekt over segregatie. Terwijl het hier juist gaat om emancipatie, meer zelfs: om integratie.'

Ook voor Dube is het juist een bewijs van emancipatie. 'Vroeger duldden minderheidsgroepen gedrag vaak omdat ze het gevoel hadden dat ze niet geplaatst waren om ertegen in te gaan.' Maar de nieuwe

generatie wil die voorwaardelijke positie niet langer accepteren. 'Dat besef van: ik maak hier deel van uit: van de maatschappij, van de universiteit. Ik ga niet meer zwijgen', zegt Dube.

## Freedom of speech

Nochtans staan weinigen momenteel te springen voor een volledig 'veilige' universiteit. Vooral uit rechtse hoek is er felle tegenreactie op *safe space* in het academische milieu. 'Soms gaat het zo ver dat linkse studenten lezingen van rechtse conservatieve sprekers boycotten, zoals met Theo Francken aan de VUB is gebeurd', stelt Maxime Goris, preses van het KVHV, de Vlaamse conservatieve studentenkring. 'Dat lijkt me gevaarlijk, want het is een beknotten van de vrijheid van meningsuiting.' Goris noemt *safe space* 'met een hamer een mug doodslaan' wanneer politiek incorrecte of kwetsende meningen worden geweerd. 'Onderwijs draait errond dat je wereldvisie kan bekritiseerd worden, want daar leer je juist uit. Als bepaalde kritieken niet kunnen worden geuit, word je in feite geïsoleerd in je mening.'



Koen Lemmens, prof mensenrechten aan de KU Leuven, is dezelfde mening toegedaan. 'Het is gemakkelijk om een karikatuur te maken van snow flakes of de langetenengeneratie, maar het is wel een reëel gevaar voor ons onderwijs.' Je kunt het immers grondig oneens zijn met iets, maar daarvoor moet je wel weten dat het in de samenleving circuleert.

**'Het is gemakkelijk om een karikatuur te maken van "snow flakes" of de langetenengeneratie, maar het is wel een reëel gevaar voor ons onderwijs'**

➡ **Koen Lemmens,**  
professor mensenrechten

Lemmens: 'Ik doceer in Venetië en kreeg ooit van een student de opmerking dat haar welzijn werd verstoord door mijn les. Het enige wat ik had gedaan, was een arrest over *hate speech* uitleggen. Ik kan me inbeelden dat niet iedereen het eens is met de rechtspraak rond vrijheid van meningsuiting, maar ik kan mijn les niet geven als ik deze arresten niet mag bespreken.'

### Evenwicht

Dat het onderwijs hier niet onder mag lijden, erkent ook Dube. 'We zitten aan een universiteit. We moeten uiteraard uitgedaagd worden en alle denkwijzen voorgeschoteld krijgen om onze mening over controverses te kunnen vormen', stelt de student. 'Maar dat betekent dat je de twee kanten van de zaak belicht, of toont dat er ook andere opvattingen mogelijk zijn.'

Niet enkel leerstof wordt geïnterpreteerd, ook proffen zouden moeten bijdragen aan een veilige leerom-

geving. 'Je hebt natuurlijk te maken met machtsposities. Seksistische of racistische uitspraken kunnen schadelijk zijn als ze van een prof komen. Ik denk dat het aan de universiteit is om regels uit te stippelen over wat de grenzen zijn door de waarden van de KU Leuven te beaandrukken', vindt Dube.

Lemmens verwijst naar antidiscriminatie- en antiracismewetgeving: 'De samenleving heeft zelf al in grote mate besloten een *safe space* te zijn, zij het met respect voor andere rechten, zoals de vrijheid van meningsuiting', zegt Lemmens. 'Een universiteit kan natuurlijk haar best doen om verwelkomend te zijn. Maar zo wék je wel de indruk dat als er geen specifiek beleid is, discriminatie plots oké is. Dat terwijl de algemene regels uiteraard blijven gelden. Ik zie niet wat een lescontext daaraan verandert.'

### Literatuur

Daar knelt net het schoentje. Vlaams onderzoek naar minderheden in het hoger onderwijs, en zeker naar de voor- en nadelen van *safe space* in het onderwijs, is schaars. Engelstalige literatuur staat op dat vlak – niet geheel verrassend – verder.

In haar pedagogisch-filosofisch essay 'The complex case of fear and safe space' verdedigt B.S. Stengel dat leren per definitie een risicovolle onderneming is en dat angst ook een belangrijke functie heeft in de ontwikkeling. 'Completely safe space is not educative; thus, educational space is by definition unsafe to some degree', stelt Stengel. *Safe space* kan hierdoor nooit het tegengif zijn voor angst. Stengel ziet de waarde van *safe space* net in de roep erom, die uitnodigt tot dialoog over de bron van angst.

In die zin moet de vraag naar *safe space* aan de universiteit misschien niet worden gezien als een gevaar voor de vrijheid van meningsuiting, maar net de discussie in al haar excessen doen losbarsten over de problematiek van inclusie aan de KU Leuven. 📧



# Proefdieren dupe van dubbel onderzoek

door Arne Van Laetem / beeld: Guillaume Deprez

Wie zijn onderzoek geëtaleerd wil zien in wetenschappelijke tijdschriften moet met positieve resultaten voor de dag komen. Proefdieren ondervinden die wet van de academische wereld aan den lijve.

Onder de vlag van KU Leuven worden proefdieren ingezet voor een karrenvracht aan experimenten, gaande van leukemie-onderzoek tot het bestuderen van hersenfuncties. Geiten of varkens, primaten of muizen: elk beschikken ze over fysieke kenmerken equivalent aan die van de mens, wat van hun merite in onderzoek een onweerlegbaar feit maakt.

Hoe netelig de kwestie ook moge zijn, dierproeven worden nog steeds gezien als een noodzakelijk kwaad. Bovendien zijn ze

onderzoeksresultaten immers niet gepubliceerd, waardoor wetenschappers niet op de hoogte zijn van elkaars onderzoek.

Chris Van Geet, vicerector Biomedische Wetenschappen, bindt de kat de bel aan: 'De publicatiebias is een belangrijke reden waarom onnodige proefdierexperimenten geschieden en moet een halt worden toegevoerd.'

'Dat eenzelfde experiment tweemaal wordt uitgevoerd en proefdieren op de koop toe nodeloos lijden, is bijna onethisch,' vertelt

krak dezelfde onderzoeken aangewend, die beide een negatief effect vinden en een stille dood sterven in de (digitale) prullenmand.

### Preprint

Vormt een web-based locatie dan dé oplossing? 'Alles wat je niet verkocht krijgt aan een top journal zou online verzameld kunnen worden,' beaamt Van Den Bosch. 'Informatie wereldkundig maken, ook als ze negatief is, is broodnodig en speelt andere onderzoekers in de kaart.'

'Wij hebben weinig proefdieren nodig om resultaten te behalen'



wettelijk vereist om geneesmiddelen goedgekeurd te krijgen. Niet getest betekent niet op de markt.

Om als gebruikersinstelling met proefdieren te mogen werken, is een erkenning nodig van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid. De Ethische Commissie Dierproeven (ECD) van de KU Leuven evalueert projectaanvragen en bewaakt de naleving van de ethische code. 'Ik geef het op een blaadje, niets is zo rigoureuus geregeld als proefdieren,' vertelt Jef Arnout, groepsbeheer Biomedische Wetenschappen.

### Stille dood

Ondanks die strikte regulering, ontsnappen proefdieren niet aan de wetten van de academische wereld. Vaak worden on-

Ludo Van Den Bosch, professor neurowetenschappen. Het is een oud zeer in de hele academische wereld. 'Journals accepteren veel moeizamer negatieve resultaten,' zegt Van Geet. Stein Aerts, verantwoordelijke van het Laboratorium voor Computationale Biologie, deelt die mening: 'Er heerst bij de klassieke tijdschriften een cultuur van nieuwe vondsten.'

Met name bij proefdieronderzoek roept het euvel ethische vraagtekens op. 'Als men iets onderzocht heeft en de uitkomst is negatief, verdwijnt het niet zelden in een donker hoekje van het labo,' aldus Van Den Bosch. 'Onderzoekers zijn daarom niet altijd op de hoogte van elkaars negatieve bevindingen. Dat is het grote probleem.' Resultaat: muis A en muis B worden voor

Het licht in de academische duisternis moet volgens Aerts niet ver worden gezocht, klaarblijkelijk bestaat die al: 'Doorgaans duurt het erg lang voor onderzoeksresultaten gepubliceerd raken. De nieuwe trend is om je niet ge-peer-reviewde bevindingen alvast publiek beschikbaar te maken op een preprint server.'

De preprint server bij uitstek voor de biomedische wetenschappen heet 'BioRxiv' (lees: bio-archive). De hamvraag is: hoe maak je de wetenschappelijke *community* warm voor het idee? Aerts: 'Het systeem vergt natuurlijk extra inspanningen van onderzoekers. Of je promoot het, of je legt het op vanuit de ECD of andere instanties. Eigenlijk is er geen excuus meer om negatieve resultaten niet publiek te maken.' 📧

## 'Je juge, donc je suis': de toekomst van het maatschappijdebat

Geen democratie zonder debat. Geen debat zonder forum – en vandaag de dag geen forum zonder media: meer dan ooit is onze samenleving er één van geschreven, opgenomen en gefilmde informatie. Welke rol hebben traditionele media in een digitale samenleving? Welke impact hebben nieuwe media? Hoe overleef je een informatiebombardebement? En welke toekomst voor het Grote Maatschappelijk Gesprek? Allemaal vragen die ook voor de student belangrijk zijn. In vier artikels zoekt Veto het voor u uit. Deze week: de invloed van sociale media.



## Dwaallicht of baken?

### De universiteit en het maatschappelijk debat

door Sjaak Tromp Meesters & Vincent Cuypers  
beeld: Tom Dinneweth

Wat bepaalt de rol en de positie van de wetenschapper in het maatschappelijk debat? Hoe zouden wetenschappers zich hierin moeten mengen? Kan de wetenschap überhaupt wel neutraal zijn?

In zijn *Lof der zotheid* veegt de humanist Erasmus de vloer aan met alles wat naar 'wetenschapper' ruikt. Wetenschappers geloven dat zij de enige met wijsheid zijn, maar eigenlijk weten ze niets. Een beetje spelen met de zon, de maan de sterren en planeten, en voor de rest onophoudelijke ruzies. Sinds de tijd van Erasmus is de discussie rond de rol van de wetenschap en de universiteit in het publieke debat allerminst geluwd. Veel vragen rond dit onderwerp blijven ook vandaag nog actueel. Want wat bepaalt de rol en de positie van de wetenschapper in het maatschappelijk debat? Hoe zouden wetenschappers zich hierin moeten mengen? Kan de wetenschap überhaupt wel neutraal zijn? Dick Houtman, Mathijs Lamberigts en Jo Tollebeek spraken zich hierover uit.

#### De universiteit in de maatschappij

Een universiteit dient om na te denken, om inzicht te verwerven. Het is niet meer dan logisch dat de universiteit die inzichten met de rest van de maatschappij probeert te delen. Dit bleek ook uit meerdere artikels die onlangs in Veto zijn verschenen. Men ziet 'maatschappelijke dienstverlening' als een kerntaak van de universiteit, naast onderzoek en onderwijs. Toch heeft de universiteit dat op verschillende manieren ingevuld.

Je kan engagement zien als iets dat je naast wetenschap doet. Of als iets dat je vanuit de wetenschap zelf doet, aldus professor Jo Tollebeek, historicus en decaan van de letterenfaculteit.

'Toen de Nederlandstalige sectie van de universiteit in de jaren zestig een autonome

**'Wetenschap is niet bedoeld om de lakei te zijn van "the powers that be"'**

prof Dick Houtman

universiteit werd, was engagement erg belangrijk, voor de studenten, maar ook voor de professoren. Er waren in die post-conciliaire tijd onder studenten en professoren heel wat stemmen die pleitten voor een dekerkalisering, of toch voor een bepaalde mate van vrijheid van de Kerk. Tegelijk groeide er een tegenbeweging van conservatieve katholieken.'

'De aard van het engagement ging ook verschillen. Voordien betekende engagement 'vanuit de wetenschap groeien naar geloof'; gaat Tollebeek verder. 'Tijdens de jaren 1970

en 80 probeerde men een nieuwe weg te zoeken: niet langer ten dienste van de Kerk, maar nog wel een grote maatschappelijke betrokkenheid. Men wilde niet verzanden in specialistische wetenschap. Men zag ook in dat waardevrije wetenschap niet bestaat. Dat engagement groeit veel breder dan alleen met betrekking tot de katholieke identiteit: 'de derde wereld, vrede, de strijd tegen armoede, duurzaamheid en zo voort.'

Ofschoon er van secularisering sprake is, is het verleden nog steeds bepalend volgens Prof. Mathijs Lamberigts, decaan van de faculteit theologie en religiewetenschappen. Hij wijst op het feit dat er in België vrije en staatsuniversiteiten zijn, met pluralistische, katholieke en vrijzinnige instellingen: 'de traditie in Vlaanderen is er altijd een geweest van levensbeschouwelijkheid, dat is nog steeds zo. De VUB is nog steeds de grootste voortrekker in het euthanasiedossier.'

Dat het katholicisme in traditionele zin afkalt wil volgens Lamberigts niet zeggen dat haar levensbeschouwelijke accenten ook verdwijnen: 'rechtvaardigheid, vrede, zorg voor het milieu, dat zijn elementen die men in de geschiedenis van het christendom steeds gezocht heeft, die men ook af en toe vergeten heeft, maar die er nog steeds zijn. Over omgeving en natuur hebben we sinds

st. Franciscus van Assisi een programma en tot nu wordt dat levend gehouden. Dus een universiteit zonder levensbeschouwing, daar geloof ik niets van.'

Lamberigts is er van overtuigd dat die zaken nog steeds leven. 'Idealen moeten uiteraard gerealiseerd worden. Ik ben echter soms jaloers om te zien dat, waar vroeger solidariteit erg institutioneel georganiseerd was, er nu ongelooflijk fantastische dingen bottom-up gebeuren. In de grondtoon denk ik nog altijd dat de christelijke waarden niet alleen in mijn kop zitten maar ook nog tegen de muren plakken.'

#### Wetenschap: dienstmaagd der samenleving?

De universiteit heeft het volgens Tollebeek nooit als een optie gezien om wetenschap en engagement als twee aparte sferen te zien: 'Als je een opleiding sociologie organiseert, doe je dat bijvoorbeeld omdat je gelooft tot de oplossing van arbeidsvraagstukken kunnen bijdragen. Als je internationaal recht studeert, kan je dat doen om de reflectie op de mensenrechten te verdiepen. Als je bio-ingenieurs opleidt, doe je dat ook om aan duurzame landbouw bij te dragen. Wetenschap moet ook een maatschappelijke relevantie hebben, om te kunnen bestaan.

Relevantie bepaalt immers dat we er geld in steken.'

Heel wat initiatieven worden in die zin opgesomd: academische steunpunten die een brug moeten slaan tussen de wetenschap en het beleid, instituten als het Hoger Instituut voor Arbeid (faculteit Sociale Wetenschappen) en uiteraard contractonderzoek, waarbij men samenwerkt met de industrie. Aldus Tollebeek: 'Je hebt sinds lang LRD (Leuven Research & Development, red.) dat contractonderzoek stimuleert. Zo kan je fundamenteel onderzoek valoriseren en commercialiseren. Daar gaat het natuurlijk lang niet altijd om maatschappelijke betrokkenheid, maar het toont wél hoe de grenzen van de wetenschap steeds worden verlegd.'

#### Meewerken of afstand bewaren

Hoe de wetenschap de maatschappij juist ten dienste moet staan, is niet eenduidig bepaald. Volgens Dick Houtman, hoogleraar godsdienstsociologie aan de faculteit sociale wetenschappen, zijn er, bijvoorbeeld in de sociologie, twee grote manieren om dat te bekijken: 'Enerzijds kan je je als wetenschap aansluiten bij politiek en beleid, en dus werken rond die problemen en definities die daar worden gebruikt. Sociologie wordt dan beleidssociologie, toegepaste, adviserende

sociologie. Daarnaast kan je meer reflexieve ingesteldheid hanteren, waarbij je meer afstand bewaart en de kijk op problemen van het beleid niet zomaar slikt, en inzoomt op de omgeving van beleid, het tot stand komen ervan, enzovoort. Z'ou reflexieve sociologie heeft wat mij betreft minstens zo veel betekenis. De wetenschap is niet bedoeld om de lakei te zijn van the powers that be'. Dat wil niet zeggen dat de wetenschap haar eigen wil moet opleggen. Aldus Houtman: 'ik vind dat de sociologie kritisch moet zijn, niet dat ze moet kiezen voor een bepaald levensbeschouwelijk verhaal om dan daar reclame voor te maken. We moeten juist een stap terug zetten en onderkennen dat er over veel grote kwesties helemaal geen overeenstemming bestaat.'

Het juiste evenwicht tussen afstand en betrokkenheid, dat is waar we als universiteit voortdurend naar op zoek moeten. Aandachtig de wereld observeren, afstand nemen, de zaken vanop afstand bekijken, verschillende perspectieven hanteren. En als het nodig is horzel zijn en een spreekwoordelijke prik toedienen aan de maatschappij. Genieten van dat o zo mooie 'recht om te dwalen', maar als het nodig is een standvastig baken zijn. En op tijd en stond een jaccuse! in de plaatselijke ochtendkrant. 📰

20/3 - De media: bewakers van het maatschappelijk debat?  
17/4 - Iedereen journalist?  
De invloed van sociale media  
1/5 - Overleven in opinieland?  
Een praktische gids  
15/5 - De toekomst van het maatschappelijk debat





## Bij de sjeik in Saoedi-Arabië

door Michelle Van den Broeck / beeld: Shanah De Boeck

Shanah De Boeck kreeg de kans om via haar studies Archeologie veldwerk te doen in Saoedi-Arabië. Het zou haar eerste 'woestijnopgraving' worden, een archeologendroom die uitkwam en nog veel meer!

**Was Saoedi-Arabië wat je ervan verwacht had? Wat heeft je het meest verbaasd?**

We werden op voorhand goed ingelicht over de gebruiken in Saoedi-Arabië. Enerzijds was het dus zoals verwacht, anderzijds ben je het zo gewoon om 'vrij' te zijn dat het toch een zware impact had. Als vrouw mocht je bijvoorbeeld niet lachen; dat weet je uiteraard pas nadat je er op bent geweest.

De mensen leven hun religieuze plichten erg strikt na, dat is nu eenmaal de wet. Zo sloten de winkels volledig voor elk gebed en elke verkoper weerde dan boos potentiële kopers. Dat was niet perse uit geloofsovertuiging, maar wel uit angst voor de 'geheime politie', die overal als burger kon rondlopen. Als je op vrijdag niet publiek op een plein opgehangen wou worden, kon je maar beter

de regels naleven. Het algemene gevoel dat je ter plaatse had - het constant op de tippen van je tenen lopen, elk woord afgewen, nooit echt op je gemak zijn - dat heeft op mij de grootste indruk nagelaten.

**'Als vrouw mocht je bijvoorbeeld niet lachen; dat weet je uiteraard pas nadat je er op bent geweest'**

**Hoe zag een gemiddelde dag er voor jullie uit?**

We verbleven in het gastenverblijf van een sjeik, *in the middle of nowhere*. Na

een uitgebreid ontbijt -pannenkoeken met choco voor mij- vertrokken we met een team Saoedi-Arabisch archeologen naar de woestijn. Zij bepaalden wat van ons werk we mochten uitvoeren, wanneer, waar en met wie. Voor elk van ons was er een van hen. Terwijl wij in de woestijn waren aan het zweten, zaten zij te kijken vanuit de jeep of van in de schaduw van de enige boom, met een theetje.

Het archeologisch werk bestond voornamelijk uit het prospecteren (het zoeken naar vondsten op het oppervlak), wat enorm veel materiaal opleverde. Er werd dan op een selectie veelbelovende plaatsen opgegraven, om materiaal in stratigrafische context te vinden. Wanneer het te warm werd, werd het materiaal verzameld en gingen we terug naar het gastenverblijf, om daar de

vondsten te beschrijven, tekenen en fotograferen. Elke namiddag was er een vast moment met kardemonkoffie, af-schu-we-lijk, maar niet aan te ontsnappen, en uiteraard met de juiste hand (niet diegene die je gebruikt om naar de WC te gaan!).

**Had je het moeilijk om je aan te passen?**

'We wisten op voorhand waaraan we begonnen. Als vrouw moest je je een abaya (*lange, zwart gewaad dat verplicht gedragen moet worden, red.*) en hoofddoek aanschaffen. Zodra je uit het vliegtuig kwam, werd je naar een ruimte begeleid waar je je moest omkleden. Vanaf dat moment was je niet langer jezelf, je was dan 'een vrouw in Saoedi-Arabië'.

**'Het viel mij en de andere vrouwen in het team wel op dat 'onze' mannen zich stilaan onbewust in de rol van Saoedi-Arabisch mannen begonnen in te leven, dat was best confronterend.'**

'Jezelf hullen in een zwart gewaad was één ding, de mentale klik was iets anders. Normaal gezien ben ik niet op mijn mondje gevallen, dus het was daar soms echt tanden bijten voor mij! Uiteindelijk is het allemaal vrij probleemloos verlopen. Het viel mij en de andere vrouwen in het team wel op dat 'onze' mannen zich stilaan onbewust in de rol van Saoedi-Arabisch mannen begonnen in te leven, dat was best confronterend.'

**Hoe kon je, buiten werken dan, je vrije tijd besteden in Saoedi-Arabië?**

'We mochten niet buiten het gastenverblijf komen zonder ons Saoedisch gezelschap, dus de vrije tijd daar was beperkt. We keken op TV naar kamele races en zeemzoete muziekclips, een uitzondering was een (onverwachte) samenwerking van Snoop

Dogg met een Arabische rapper, met in de clip dansende vrouwen in rok tot net onder de knie, onvoorstelbaar!' 'De laatste dagen in Riyadh stonden in groot contrast tot de voorgaande weken. We kregen een privétour in het prachtig nationaal museum, waar we ook onze eigen minitentoonstelling kregen die werd bezocht door prinses Astrid en de volledige delegatie van de Saoedi-Belgische Economische Missie die toen aan de gang was. We mochten in de aanwezigheid van prinses Astrid mee op bezoek bij een van de Saoedische prinsessen in een van de paleizen, wat een ongeziene grandeur! Als kers op de taart waren we uitgenodigd op de openingsreceptie van de missie, in de Belgische ambassade. Dat was best een mindfuck: van zodra we Belgisch grondgebied raakten werden de abaya's weggehangen, kwamen de cocktailjurken tevoorschijn en maakten de Saoedische mannen maar al te graag een selfie met je, waarna ze hun kaartje gaven of je nummer vroegen.'

**Welk element van Saoedi-Arabië zou je graag introduceren in België?**

'Dit is een moeilijke vraag... Kamelen, overheerlijke dadels en spotgoedkope benzine, mag dat? En duidelijke paleosites natuurlijk.'

**Welk Belgisch element zou je omgekeerd graag introduceren in Saoedi-Arabië?**

'Ik zou zeggen: dat mensen vrij mogen zijn in hun geloofsbeleving, maar dat is helaas ook hier nog niet 100% het geval. Dat je tenminste publiek mag lachen dan. En pashokjes, want daar moest je eerst je kledij kopen en het dat gaan passen in de WC's om het dan al dan niet terug te brengen. Absurd.'

**Wat zal je altijd bijblijven?**

'Dat prinses Astrid me vastpakte om mee op de foto te kunnen bij onze tentoonstelling, de zandstorm, de prachtige Levalloiskernen die ik maar bleef vinden, het over-the-top extravagante openingsfeest van de missie, de geur en smaak van kardemonkoffie en het opdoemen van Riyadh na een lange autorit doorheen de woestijn. En het geweldige gezelschap dat het team was.' 📸



door Yumi Dille

Iris studeert geneeskunde aan de KU Leuven. Op haar zesde verhuisde ze naar België vanuit Guangdong, China.

Iris studeert geneeskunde aan de KU Leuven. Op haar zesde verhuisde ze naar België vanuit Guangdong, China.

"Ik kwam aan tijdens de zomer. Ik probeerde zoveel mogelijk te genieten van die laatste dagen van de vakantie. Ik besepte dat ik in september naar school moest gaan en ik voelde me best wel bang. Ik verstond geen Nederlands en wist niet wat mij te wachten stond. Al snel merkte ik dat ik anders was. Met de andere klasgenoten kon ik moeilijk opschieten. Niet alleen mijn uiterlijk was anders maar ook mijn gewoonten."

"Voor mij is er verschil tussen de persoon die ik hier ben en wie ik ben in China. Soms voelt het alsof ik op een podium sta en twee alter ego's een rol spelen terwijl ik toekijk. Ik denk dat mijn ware persoon ergens tussen de kijker en de toneelspelers ligt. Soms is het wel moeilijk om deze te verbinden. Als ik een aantal maanden in China heb vertoefd moet ik mij vaak even aanpassen. Daarna gaat het wel weer (lacht)!"

Iris volgde de eerste drie jaar middelbaar in China. "Als student ondervind je veel druk in China. Wat mij opvalt is dat deze generatie van jongeren heel erg op elkaar lijkt. We voelen dezelfde prestatiedruk, hebben dezelfde verwachtingen en dromen."

"Ik woon al 4 jaar alleen in België. Een keer per maand bel ik met mijn ouders in China en ik bezoek hun een keer per jaar. Velen kunnen dit zich niet voorstellen maar dit is een realiteit voor veel jongeren in China. Soms voel ik mij wel eenzaam. Maar dat gevoel laat ik gewoon komen. Meestal is het voelen op zich al genoeg. Dan beseft ik dat ik leef en kan ik weer genieten van de simpele dingen. Gaandeweg heb ik geleerd rust te vinden in eenzaamheid." 📸



# Kenny handle it?

door Vinsent Nollet / beeld: Bavo Nys

Kenny Van Minsel werd verkozen tot nieuwe voorzitter van de Leuvense studentenkoepel. Voor het eerst in een hele poos kwamen twee kandidaten op. 'Het was enorm boeiend.'

## Hoe heb je de verkiezing ervaren?

Het was enorm boeiend (*lacht*). Het was voor het eerst in een aantal jaren dat we bij LOKO (*Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie, red.*) een echte verkiezing hadden. Dat was heel intens en ook heel interessant. Het ging echt over inhoud. We hebben visieteksten geschreven die echt wel een degelijk niveau behaalden. Dat maakte dat het een enorm zware, maar interessante periode was. We hebben ook wel een heel goede band en die stond ook altijd voorop.'

## Waarom heb jij gewonnen?

'Die vraag moet je vooral aan de AV (*Algemene Vergadering, waarin de kringen zetelen, red.*) stellen. Ik ga nu vooral over mezelf praten (*lacht*). Ik ben al anderhalf jaar bestuurder van LOKO, daarvoor was ik ook nog mandataris. Als je zoiets al twee jaar doet, kom je geregeld dingen tegen die je anders zou willen aanpakken. Vaak zijn dat ook zaken waar we niet echt bij stilstaan. Daar is het bij mij beginnen groeien en dat heeft zich dan geuit in een visietekst. Dankzij die ervaring kon ik naast zaken die ik belangrijk vond ook heel concrete punten naar voren schuiven.'

## Wat wil je dan vooral bereiken, als je er concreet over moet zijn?

'Ik heb vijf heel concrete speerpunten. Ik wil heel hard inzetten op transparantie, inspraak en verbondenheid en dat laatste zowel binnen LOKO als erbuiten. Maar ik wil evengoed inzetten op de gemeenteraads-

verkiezingen die eraan komen. Er zijn 40.000 studenten in Leuven. Het gros daarvan heeft geen stemrecht. Dan is het heel belangrijk om die stem toch te laten horen. Op basis van gesprekken, bevragingen, etc. wil ik met de standpunten van de studenten naar de beleidsmakers trekken.

Nu laat het me even in de steek wat mijn laatste punt is (*denkt even na*). Natuurlijk, de relatie met Stura (*Studentenraad KU Leuven, red.*), enorm belangrijk! Stura heeft een moeilijk jaar achter de rug en ik wil er graag op inzetten om onze organisaties weer dichter bij elkaar te brengen. Die relatie was niet altijd optimaal en dat is wat mij betreft verleden tijd. LOKO en Stura kunnen perfect complementaire organisaties worden. Niemand, geen enkele student is gewonnen bij een zwak LOKO of een zwak Stura.'

## Hoe wil je daaraan werken?

'Een heel belangrijk aspect is bijvoorbeeld het structuuroverleg waar je wekelijks met de voorzitters samen zit. Dat is er momenteel niet meer. We zitten in hetzelfde gebouw (*'s Meiersstraat 5, red.*) op nog geen tien meter van elkaar. Dan moet het toch niet zo moeilijk zijn om met elkaar door één deur te kunnen. Het is ook belangrijk dat we elkaar goed weten te vinden bij overlappende thema's en dat we informatie doorspelen.'

**Je kreeg tijdens je verkiezing de kritiek vanuit de hoek van Stura dat je veel belang hecht aan maar erg vaag bent over die grijze zones. Het leek hen**

## dat je je in het vaarwater van Stura zou willen begeven.

'Ik heb daar weinig concrete dingen gezegd. Ik heb gewoon de probleemstelling aangehaald. Dat is iets waar we ons vanuit LOKO meer bewust van moeten zijn. De problemen die er leven, waar er overlap met Stura kan zijn en hoe we elkaar daarin kunnen aflossen. Het zijn moeilijke dossiers en je moet daar behoedzaam mee omgaan.'

'Heel wat kennis situeert zich op dat vlak ook bij Stura en op de verkiezing hoor je enkel mijn optiek, mijn LOKO-bril. Ik wil dan ook benadrukken dat ik echt wel heel veel aandacht heb voor de Stura-bril en die van de FO's. Ik ben ook niet de enige die daarover zijn mening mag geven. Daar moeten we ook niet vies van zijn, die discussies maken het net heel interessant. Dat komt ons net ten goede.'

## 'LOKO en Stura kunnen perfect complementaire organisaties worden'

### Vervaaft de grens dan niet?

'Daar zijn in het verleden duidelijke afspraken over gemaakt. Als er een dossier is van een grijze zone, bijvoorbeeld de KU Leuven app die eraan komt, dan brengen we elkaar meteen op de hoogte. Daar hameren wij ook echt op. Dan kan je op zulke gesprekken ook duidelijk bepalen wat wiens verantwoordelijkheid is. Die goede doorstroom van informatie is erg belangrijk. Het is niet omdat het een moeilijk dossier is, dat je het uit de weg moet gaan. Dat zijn de moeilijkste dossiers, maar tegelijk ook de meest dankbare.'

### Leg eens uit wat LOKO precies doet voor de studenten?

'Wij hebben drie pijlers. We vertegenwoordigen studenten. Je vindt ons in raden van bestuur van Alma, Acco, in zaken als de Studentenwelkom, etc.

Daar verdedigen wij de mening van de Leuvense student. Wij ondersteunen. Wij baten fuifzaal Albatros uit, bieden projectsubsidies voor organisaties en studenten. Voor huurwaarborgzaken, problemen met niet nader genoemde kotbazen en noem maar op kan je bij ons terecht. En tot slot: evenementen. Daar zijn we vooral voor bekend. De 24 urenloop organiseren wij samen met de kringen en dat is een geweldige onderneming. De Beiaardcantus, Ithaka, wij werken op zoveel verschillende thema's.'

### Hoe ga je LOKO meer in de kijker zetten?

'Dat is een beetje mijn achtergrond, ik ben anderhalf jaar Coördinator Communicatie bij LOKO geweest. Mijn hoofdtaak was LOKO bekender maken. Wij zetten heel erg in op sociale media, daar zijn we enorm aanwezig. We hebben ook heel laagdrempelige initiatieven, zoals een SOS Blok, waar we veel studenten mee bereiken. Het is niet alleen belangrijk dat wij bekender zijn, maar vooral ook de kringen. Zij vormen een eerste aanspreekpunt. Zij hebben een cursusdienst, eerstejaarswerking, meer sociale activiteiten. Bij onze Oktobercampagnes (*jaarlijkse sensibiliseringscampagne, red.*) is het vooral belangrijk dat de boodschap aankomt. Ook al weten mensen dan niet precies wat LOKO is, zolang de boodschap maar aankomt.'

### Wat is jouw mening over medebestuur? Bereiken jullie voldoende resultaten door de manier waarop dat nu georganiseerd is?

'Medebestuur is een enorm goede zaak. Ik ben telkens onder de indruk over de professionaliteit van de studentenvertegenwoordigers. LOKO wordt echt gehoord bij de KU Leuven. Daar is enorm veel respect voor wat wij doen en dat hangt natuurlijk allemaal samen. 50 jaar na mei '68 zijn wij van louter contestatie naar medebestuur gegaan. Dat is een enorm sterk en positief verhaal en daar wil ik me achter zetten.'

# CULTIP

Door Anneka Robeyns

Vrijdag 18 mei, 12u30 t/m zondag 20 mei 20u00, Vaartkom

Festival: Circusfestival CIRKL

CIRKL brengt het circus van vandaag en morgen naar de Leuvense Vaartkom. Het wordt een festival met internationale topacts, jong talent uit binnen- en buitenland, voorstellingen op unieke locaties en workshops waarin je zelf van circus kan proeven. Hang je graag de clown uit, dan ben je hier even zoet mee. Twee topvoorstellingen passeren de revue op de openingsavond: de première van 'Familie Choisie' door het toonaangevende Belgische gezelschap Caré Curieux, Cirque Vivant en 'Tipping Point' van het Britse gezelschap Ockham's Razor.

Vrijdag 1 juni, 23u00

Deadline: aanmelding Leuven Kritiek II

Het tweejaarlijkse Leuven Kritiek is toe aan zijn tweede editie. Wie zich aanmeldt voor dit kijk-, schrijf- en discussietraject - en geselecteerd wordt - mag meedraaien in een groepje van critici die samen tien voorstellingen en expos zien en achteraf daarover discussiëren en schrijven. Eén keer per maand worden recensies en essays bijeen gelegd voor feedback en wordt er gepraat over de zin en onzin van kunstcritiek. Dat alles onder begeleiding van cultuurmagazine rektoverso. In ruil mogen de critici overigens ook een jaar lang gratis naar dans, theater en beeldende kunst in STUK en 30CC. Een kleine stap om jezelf aan te melden, een grote sprong voor je schrijfkunsten. Opgepast, sinds deze editie moet je 75 euro neertellen als je wordt geselecteerd.

Woensdag 28 maart t/m zondag 27 mei, 18u00 - 22u00, STUK Expozaal

Expo: ROLLIN' by Nevin Aladağ

Van 28 maart tot 27 mei is STUK de thuisbasis van ROLLIN', een expo rond de videokunst van Nevin Aladağ. Haar twee laatste werken, Traces (2015) en Sessions (2013), roepen via beeld en geluid een meditatieve stadssymfonie op die overloopt van de culturele referenties in beweging. Top View (2012) is dan weer meer van performatieve aard: mensen van verschillende leeftijden, etniciteit, gender en sociale afkomst moeten dansspasjes uitvoeren voor camera. Nevin Aladağ is een Turks-Duitse kunstenares met werken te situeren in video, geluid, performance, sculptuur en installatie. Vaak resoneert haar kunst met de sociale structuren en het sociaal weefsel van de samenleving. In ROLLIN' krijgen we de mogelijkheid om al dan niet bekende en vertrouwde stedelijke identiteiten te (her)interpreteren op ritmische, continue en steeds veranderende manieren.

Woensdag 23 mei t/m dinsdag 29 mei, Cinema Zed Vesalius

Film: *Under the tree*

Wie houdt van een goede portie gitzwarte humor, moet zeker een kijkje nemen bij de IJslandse komedie 'Under the tree'. Wat begint als een ordinair burenruzie over een boom die schaduw werpt over de bikini van de zonnende buurvrouw, escaleert al gauw in een sarcastische clash. Mensen zijn rancuneuze, territoriaal gedreven beesten, lijkt de film te willen zeggen. De humor zou gaandeweg verdampen en uitmonden in drama en geweld, een formule die niet altijd gesmaakt wordt, getuige de verschillende recensies van uiteenlopende aard. Er is maar één manier om te ontdekken welke recensie gelijk heeft.

Vrijdag 1 juni t/m dinsdag 5 juni, 20u00, OPEK

Theater: *Gesprek met de regen - Het Nieuwstedelijk*

Een man en zijn vrouw verliezen hun dochter. Daags nadien krijgt de vrouw een aanbieding om in Singapore aan de slag te gaan als onderzoekster in de nanotechnologie. Kiezen voor het leven, alles achter laten, moed vinden in de moesson van Azië. Het zijn thema's die hun weerklank vinden in 'Gesprek met de regen'. Stijn Devillé, directeur en artistiek leider van Het Nieuwstedelijk, brengt met deze theaterproductie een persoonlijk verhaal, gebaseerd op de emoties en gedachten na een bijna-doodervaring met zijn kind. Het Nieuwstedelijk bouwde voor deze voorstelling (samen met het e-Media Research Lab) een regenprinter. Die laat tekst en figuren regenen op het podium, en reageert in een fractie van een seconde op de artetext.

Woensdag 16 mei, 19u00, Kruidtuin

Concert: *Elsewhere*

Muziek op locaties als de Kruidtuin? Kan niet slecht zijn. Voor de negende keer brengen STUK, 30CC, Erfgoedcel Leuven & KU Leuven Dienst Cultuur concerten naar Leuven's favoriete plekken waar een rijke geschiedenis aan is verbonden. Op het programma staat een intiem double-bill concert met pianist David Poltrock en multi-instrumentaliste Poppy Ackroyd. David Poltrock (Hooverphonic, De Mens, Triggerfinger, Raze) belooft een sonische expeditie die ritmisch opwindend en bij momenten minimaal en ambient is. De Britse Poppy Ackroyd viel op in de neo-klassieke wereld door haar eigen werk 'Escapement' en 'Feathers'.



## Eens dichter bij: Yusra Benfquih

tekst: Louise Willocx  
beeld: Daphne de Roo

Voor deze laatste poëziepagina zoeken we inspiratie bij Yusra Benfquih, die een succesvolle carrière als mensenrechtenjuriste combineert met haar ambities als (spoken word) dichtster en columniste.

### Bart Moeyaert 'Vrouw en Kind'

Was je niet liever thuisgebleven?  
Had je de oceaan niet moeten laten,  
breed als hij is, en heb je onze kou  
dan nooit gehaat? Dichtbij de evenaar  
is de maan een boot, een hand, een kom.  
Daar kan wat in. Veel zorg. Hier niet.  
Hier wast de maan als een doof oor.  
Ze leunt en luistert niet. Je hebt de man  
die jong maar moe was niet gekend.  
Hij leed waarschijnlijk aan het draaien  
van de aarde. Dat moet haast wel, als je  
de waarde van de warmte vergeet en  
op een middag vindt dat de zon nu  
lang genoeg geschenen heeft. 'Hoezo  
heb je het koud. Last van mijn blik?  
Koud om je hart? Koud als je valt?  
Jij was hier nog niet eerder, wel.  
Went het een beetje onderhand.  
Heb je het naar je zin of niet. Vind je  
dit land geen land voor jou misschien,  
geen land van melk en honing.  
Hoor ik je taal, hoor ik je heimwee,  
hoor ik je, hoor ik je, het is je geraden,  
van wie is dit kind?' Het duurt geen tel  
en de stad is veranderd. Dat dacht ik  
vannacht toen de maan hier een oog was,  
en boven het land van je moeder een hand.  
Een boot. Een kom. Ik vroeg me af  
of jij ook na je dood blijft zorgen  
voor het kind. En zal ik eens in jouw plaats  
vragen wat een ander daarvan vindt?

Bart Moeyaert, die destijds stadsdichter was, heeft het gedicht geschreven naar aanleiding van de racistisch geïnspireerde schietpartij van Hans van Tamsche op 11 mei 2006, waarbij de Turkse Songul Koç zwaargewond raakte en de tweejarige Luna Drowart en haar Malinese zwangere nanny Oulemata Niangadou het leven lieten.

De kracht van dit beklijvend gedicht reikt voor Yusra veel verder dan die zwarte dag twaalf jaar geleden. Yusra, die zelf ook niet vies is van maatschappelijke thema's in haar literaire werk, leest er eveneens de verschillende perspectieven aan het verhaal van de vluchteling in. 'Hij scheidt in de klank, taal, en beeld een meerduidigheid die de lezer niet onberoerd laat, wat poëzie voor mij moet doen.' Die ruimte voor interpretatie, perspectiefwisselingen en open lezing, doen haar Moeyaerts kunnen bewonderen. 'Mijn wetenschappelijke achtergrond maakt dat ik soms wel eens de neiging vertoon de lezer te veel sleutels te willen aanreiken. In dat opzicht is poëzie voor mij ook een oefening in vertrouwen: erop vertrouwen dat je woorden aankomen, en ze vanaf dat moment ook een eigen leven laten leiden.'

Verder houdt ze ook wel van de ietwat cynische toon die de lezer zich ongemakkelijk laat voelen. 'Dat is goed, een gedicht moet immers een beetje schuren.'

Ze waardeert Moeyaert omdat hij in staat is een gedicht te schrijven dat toegankelijk genoeg is voor een lekenpubliek, maar dat tegelijk blijft voldoen aan de vereisten van poëzie. Uit haar eigen ervaring als spoken word artieste weet ze immers waar de valkuilen liggen. 'In spoken word of slam poetry is dat evenwicht tussen openheid en geslotenheid, tussen descriptie en contemplatie, tussen helderheid en ambiguïteit van groot belang. Bart Moeyaert is voor mij iemand die dat evenwicht onder de knie heeft.' 📖

## Everybody's free to wear sunscreen

### Dagboek van een student

door Daan Pohlman  
beeld: Josje Kerkhoven

Het zonnetje dat eindelijk zijn weg naar de hemel gevonden heeft, een bijna verlaten park en wat Baz Luhrmann in je oren. Soms heeft een mens niet meer nodig om zich gelukkig te wanen.

*Wear sunscreen. If I could offer you only one tip for the future, sunscreen would be it.*

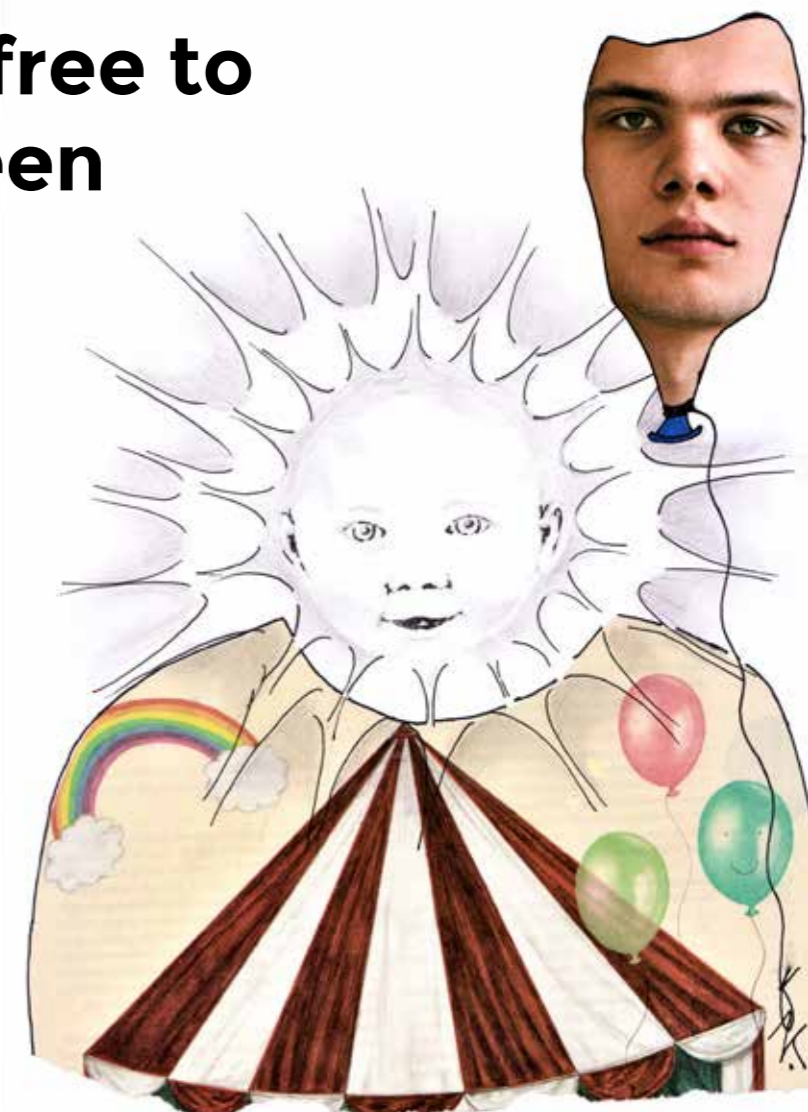
Het was al te lang geleden dat ik nog eens buiten geweest was. Echt buiten dan, niet gewoon eens met de fiets naar de winkel of naar Lillian haar kot om daarna terug te keren naar mijn donker hol om mij weer achter mijn laptop te ploffen. Nu die thesis eindelijk af is – als zoiets al echt 'af' kan zijn – kan ik het mij wel weer permitteren om gewoon eens niets te doen. In een park op een bankje niets doen, een terugkeer naar de zorgeloze jaren van de jeugd. Toen de grootste drama's zich nog op Nickelodeon afspeelden en toen alles nog zo simpel was (zo simpel als 'kvrageetaan').

*Don't worry about the future; or worry, but know that worrying is as effective as trying to solve an algebra equation by chewing Bubblegum.*

Een paar maanden geleden had ik niet gedacht de deadline in mei te halen, laat staan anderhalve week eerder klaar te zijn. Enkel Lillian wist het. Nog anderhalve week in het verschiet waarin niemand zou vragen wat de plannen waren na de thesis. Een periode van rust en limbo, eigen aan de leeftijd waarschijnlijk. Een drieëntwintigjarige is noch mossel noch vis, te oud voor de studentenpraat maar te jong voor echte volwassenheid.

*Don't be reckless with other people's hearts; don't put up with people who are reckless with yours.*

'Ben wat later. Les liep uit.' Het contrast met Laura was groot, zij zou nooit iets laten weten hebben. Al sloot zij elk berichtje wel



steevast af met kusjes. De gedachte aan haar deed geen pijn meer, het was eerder de herinnering van een wonde. Een litteken dat af en toe nog wat drukt – een light-versie van Harry's bliksemflits. Ik weet niet waar het naartoe gaat met Lillian, wat volgend jaar brengt. Zelfs niet wat volgende week brengt. Maar, verdomme, ik zie haar graag. Verrassend hoe snel iemand zich een weg baant naar je hart wanneer je het niet verwacht. Of hoe lang iemand kan blijven plakken die nooit de intentie had er te blijven.

*Don't feel guilty if you don't know what you want to do with your life. The most interesting people I know didn't know at 22 what they wanted to do with their lives. Some of the most interesting 40-year-olds I know still don't.*

Ah, goedkope vluchten naar Zweden deze zomer. Hoewel Ryanair ecologisch een ramp is, kan je als arme student soms niet anders dan je idealen verloochenen. Ik vraag straks wel aan Lillian of ze meewil. Fjorden, dichte dennenbossen en elkaar ontdekken. Op reis leer je elkaar pas echt kennen, niet?

*Understand that friends come and go, but for*

*the precious few you should hold on.*

Lillian's rode haarbos is als een baken, dat haar aankomst al van ver aankondigt. Doorheen de strengen blinken pretoogjes en langzaam vormen zich kuiltjes in haar wangen. Ook ik kan een glimlach niet onderdrukken. De liefde, *qu'est ce que c'est?*

*Be careful whose advice you buy, but be patient with those who supply it.*

Wat betekent een thesis, wanneer het leven je in de vorm van je eigen prinses Helena toelacht? Als je nog jong van geest en lichaam bent en de wereld aan je voeten ligt? Als de toekomst nog een enorm vraagteken is, maar eentje dat uitnodigt en vertelt dat je nog elke kant uit kan? De zegen van het jong zijn, waarschijnlijk. Daarom laat ik je hier achter, jonge Daan, met pseudo-wijze raad. Wees jong. Verlies je Laura. Ga op je bek. Vind je Lillian. Werk die thesis af. Of, ga voor een uitdaging die niemand mogelijk acht. Vergeet je vrienden niet. Luister naar anderen, maar vooral ook naar jezelf. Schrijf een dagboek. Ga voor dingen die het waard zijn. *But trust me on the sunscreen.* 📖





# Veto bedankt: de medewerkers van jaargang 44

Adam Ryo Wibowo  
Aline Van Driessche  
Anneka Robeyns  
Anthe Lainé  
Arne Sonck  
Arne Van Lautem  
Arne Vermassen  
Bart Heleven  
Bas van Gent  
Bavo Nys  
Benno Debals  
Casper Winters  
Célia Delandmeter  
Celine Vandeweghe  
Charlotte Baert  
Daan Delespaul  
Daan Pohlmann  
Daphne de Roo  
Diego Rodriguez  
Dilara Kabak  
Don Baudewyns  
Elisabeth Goemans  
Ellen Dhoore  
Els Cole  
Emmanuel van der Beek  
Esther Lamberigts  
Eva Sevrin  
Eva Van den Bosch  
Filip Van Doninck  
Gilles Michiels  
Guillaume Deprez

Hannah Busselen  
Hanne Tollenaere  
Hans De Mey  
lanthe Cooreman  
Jan Costers  
Jan Haven  
Jan Vinken  
Jander Van Meerbeek  
Jef Cauwenberghs  
Jens Wynants  
Jente Van Lindt  
Jonas De Leeuw  
Josje Kerkhoven  
Kaatje Roelant  
Kenji Verstappen  
Klaas Van den Broeck  
Lien De Proost  
Lorenzo Buti  
Lotte Dillen  
Louise Willockx  
Louis-Victor Allaert  
Lucas Boonen  
Margot Delaet  
Michaël Rodenbach  
Michelle Van den Broeck  
Mikhail Efimenko  
Moyra Delafontaine  
Nelis Jaspers  
Nicolas Priem  
Nora Sleiderink  
Philip Lammens

Pieter Jaspers  
Pjotr Hubin  
Quinn Vermeersch  
Rani Goelen  
Robin Cappaert  
Romy Schneiderlin  
Ruben Algoet  
Sander Van Isacker  
Shari Dedier  
Sharyfah Bhageloe  
Simon Bellens  
Simon Thys  
Sjaak Tromp Meesters  
Stijn Dobbelaere  
Thibaud Witters  
Thijs Christens  
Thomas Winters  
Tiny Pagnaer  
Tom Demeulemeester  
Tom Dinneweth  
Tuur Desloovere  
Valentijn Prové  
Veranika Nazarchuk  
Victor Van Driessche  
Vincent Cuypers  
Vincent Peeters  
Vinsent Nollet  
Seppe Duwé  
Stef Van Aken  
Yumi Dille  
Zourab Moussaev



# OUT IN LEUVEN

door Shari Dedier / beeld: Bavo Nys

Na de sluiting van de Key West vorig jaar zijn de uitgaansmogelijkheden voor Leuvense holebi's beperkt. Wel biedt café Rocco een ontmoetingsplaats aan holebi's en transgenders in al hun diversiteit.



Wie al een aantal jaar in Leuven verblijft, herinnert zich misschien nog de Key West op de Dirk Boutslaan, vaste stek voor wie de sfeer op de Oude Markt soms een beetje te uitgesproken heteroseksueel vond. Als danscafé bood het een plek om zich als holebi tussen gelijken en in alle veiligheid te amuseren. Sinds de sluiting van de Key West in april 2017 en die van opvolger Blackwood recent, lijken de uitgaansopties voor holebi's in Leuven eerder beperkt.

Café Rocco, net over de ring, biedt echter nog steeds een ontmoetingsplaats om in een gemoedelijke sfeer andere holebi's te treffen. Met de toenemende aanvaarding van LGBT (Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender)-personen in de maatschappij, lijkt ook hun uitgaansleven te schipperen tussen integratie en de nood aan eigen plaatsen.

## Een beetje thuis komen

Ook op een gewone maandagavond vallen op het terras van Café Rocco op de Diestsesteenweg een heel aantal vaste klanten te treffen. Chris Mazarese, de woordvoerder van Holebihuis Vlaams-Brabant, dat zich vlak boven de Rocco bevindt, benadrukt het belang van een laagdrempelige ontmoetingsplaats als Rocco waar holebi's en transgenders in een informele setting kunnen afspreken.

Ook anno 2018 is er nood aan dergelijke plaatsen, stelt ze: 'Het zou veel fijner zijn als iets als een Holebihuis niet meer zou moeten bestaan, dat het zo evident is dat iedereen overal zichzelf kan zijn en zich thuis kan voelen. Jammer genoeg is dat nog niet zo in de samenleving, en in die zin heeft het een meerwaarde omdat je mensen ontmoet waar je niet zoveel uitleg aan moet geven,

maar die je met een half woord begrijpen. Dat is een beetje thuis komen.' Ook Sten Van Gorp van &of, de vereniging voor Leuvense holebi-jongeren, wijst op dit aspect: 'Hoe goed het ook gaat in België en in Leuven specifiek met holebi-aanvaarding, er blijft toch nog een onveiligheidsgevoel en er gaan soms nog dingen mis. Daarom is het veiligheidsgevoel dat (in Rocco) gecreëerd wordt heel belangrijk.'

**'Het heeft een meerwaarde omdat je mensen ontmoet waar je niet zoveel uitleg aan moet geven'**


 **Chris Mazarese,**  
woordvoerder  
Holebihuis Vlaams-  
Brabant

Door de samenwerking met het Holebihuis is Rocco ook de thuishaven van de verschillende holebi- en transverenigingen in het Leuvense. Zij organiseren er uiteenlopende activiteiten, van workshops over cabaret-avonden tot literaire debatten. Tijdens of na vergaderingen kan er bovendien aan de toeg worden nagepraat.

Sten wijst ook op de verbindende rol van Rocco tussen verenigingen en individuele bezoekers: 'Rocco heeft duidelijk een sociale functie en de gerant in kwestie, Filip, is daar ook attent over. Als iemand nieuw binnenkomt zal die daar altijd ook een babbeltje mee doen en uitleg geven over de verenigingen hier te Leuven.'

## Dansen met mannen

Wat het 'echte' nachtleven betreft, blijft de Leuvense gay scene tegenwoordig wel een beetje op zijn honger zitten. Al voor de Key West sloot, was het er merkbaar minder druk. Dat hoeft echter niet per se een negatief teken te zijn. Hoewel er wel met enige nostalgie over de Key West gesproken wordt, ziet Jorian Depaep, coördinator van Leuvense homo-organisatie Driekant, een algemene trend: 'We merken dat LGBT's ook graag uitgaan naar gewone fuiven. Waar dat vroeger een beetje werd opgesplitst, vermengt zich dat nu meer. Er zijn er die zeggen dat ze het niet meer nodig hebben om apart te fuiven. Ze willen gezien worden als *part of the crowd*, want uiteindelijk, de wereld draait om hokjes en we willen proberen ook die hokjes te doorbreken. Het LGBT-leven is ook veel meer aanvaard vergeleken met vroeger.' Bovendien zijn er met de komst van sociale media en datingapps ook andere opties om elkaar te leren kennen. Het verdwijnen van specifieke holebicafé's hoeft dus geen ramp te zijn voor de uitgaande holebi's.

Over het algemeen zijn er voor Leuvense holebi's en transgenders dus minder locaties om uit te gaan. Wel worden er nog regelmatig fuiven georganiseerd, bijvoorbeeld de Smooch-parties van &of in samenwerking met Driekant. Die beantwoorden wel degelijk aan een verlangen om zich in alle openheid uit te kunnen leven, getuigt ook vaste klant van Rocco, Uri: 'Op een heterofuif moet je als man niet proberen om gewoon een man ten dans te gaan vragen. Daarom vind ik het wel noodzakelijk dat er nog altijd fuiven zijn die heel holebi-minded zijn.' 



# EEN JAAR LUC SELS

Het academiejaar loopt ten einde, de blok nadert.

Een jaar geleden werd Luc Sels verkozen als rector van de KU Leuven. Tot ieders verbazing volgde Rik Torfs zichzelf niet op. Sels en Torfs zijn een flink tegengesteld duo. Dat uitte zich ook in het beleid van Sels nu. Het geïntegreerd beleidsplan kwam eind april uit, waarmee ook meteen het startschot is gegeven om de beloftes en aandachtspunten uit de campagne in de realiteit om te zetten. Dat gaat niet zonder slag of stoot in de enorme en complexe entiteit die de KU Leuven is. In dit dossier vind je daarom een analyse van het strategisch plan en een evaluatie van één jaar Sels.

Dit jaar stond in het teken van de herindeling van het academiejaar, met het studentenprotest van Studentenraad KU Leuven als - tijdelijk - culminatiepunt. Maar ook buiten Leuven leeft het dossier. Veto ging de gevoelsstemperatuur meten in het Vlaams hogeronderwijslandschap.

Ter afsluiting gingen we op gesprek bij minister van Onderwijs Hilde Crevits. Ook voor haar was dit jaar eentje van verrassingen. 'Ik had verwacht dat Rik Torfs nog als rector zou aanblijven.' Meer daarover lees je in onze navraag.

# De vijf baby's van Luc Sels

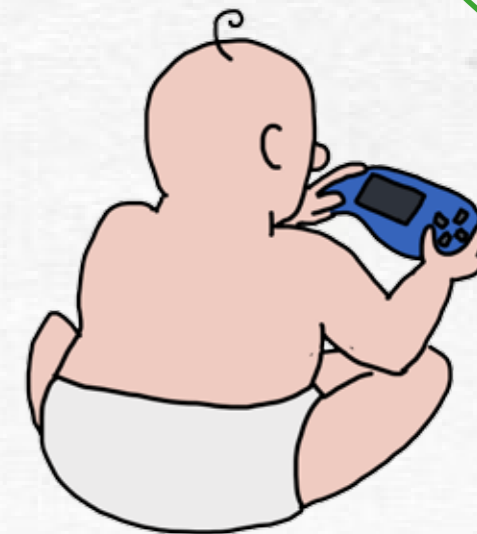


## 1. Truly international @ KU Leuven

Prioriteit nummer één is het internationaal karakter van de unief upgraden. Short mobility, samenwerkingsakkoorden met evenwaardige partners en internationale stages worden positief onthaald. Ook het feit dat er werk van wordt gemaakt om sneller te kunnen reageren op applicaties wordt toegejuicht. Internationalisering is nodig in een geglobaliseerde wereld. Studenten naar het buitenland kunnen sturen, maar ook studenten hier in contact laten komen met buitenlandse proffen en studenten zijn daarom een verrijking. Heet hangijzer is wel de integratie van deze internationale gemeenschap, die voorsnog moeilijk is. Sels lijkt een – gedeeltelijke – verengelsing als een oplossing hiervoor te beschouwen, maar een aanzienlijk deel van het personeel is hier niet voor te vinden. Bovendien zijn er een aantal decretale barrières.

## 2. Going Digital @ KU Leuven

Educatieve technologie wil gaan inzetten op vijf MOOCs. Mooi voor het internationaal op de kaart zetten van de universiteit, al mag niet vergeten worden dat een MOOC maken ontzettend veel energie vraagt qua inhoud. Ook wil het plan in het algemeen digitale tools in het onderwijs boosten. Verschillende decanen geven aan dat we achterhinken op vlak van digitalisering. Nochtans is er momenteel al heel wat mogelijk, bijvoorbeeld via Toledo. De echte uitdaging lijkt dus niet om meer tools ter beschikking te stellen, wel om de tools die er al zijn ten volle te benutten. Er is nood aan een mentaliteits- en attitudewijziging, maar de vraag is of die er komt door grote initiatieven te gaan opzetten. Bovendien vragen digitale uitbreidingen veel administratief en technisch werk en zijn de wachtlijsten nu al lang. De vraag is ook hoe populair educatieve technologie precies is. 'Wat mij nog steeds niet helemaal duidelijk is: in hoeverre zitten de studenten er zelf op te wachten?', vraagt een lid zich af. Daar knelt het schoentje: het luik educatieve technologie is nog niet eens op de algemene vergadering van de Studentenraad KU Leuven gepasseerd.



## Analyse: één jaar Sels

door Nora Sleiderink/beeld: Guillaume Deprez

Een jaar na de verkiezing van rector Luc Sels is het tijd voor een tussentijdse evaluatie, waarin het geïntegreerd beleidsplan dat eind april uitkwam niet mag ontbreken.

Daarom interviewde Veto de verschillende groepen en geledingen van de Academische Raad (AR), het meest democratische en formeel hoogste beslissingsorgaan van de KU Leuven. Dit is de analyse die volgt uit deze gesprekken.

### Samenwerking

Het is het steevaste antwoord op de eerste vraag: 'De **samenwerking**? Die verliep goed.' Daarmee is natuurlijk lang niet alles gezegd, maar Sels heeft wel bewezen dat hij erin geslaagd is 'de rangen te sluiten', zoals hij dat na zijn – verrassende – overwinning op Rik Torfs hoopte te kunnen bereiken.

Al is een nieuwe rector natuurlijk wennen. Voor de een al wat minder dan voor de ander, want de meeste decanen – de meest vertegenwoordigde geleding – kennen Sels nog van zijn vorige carrière. Na twee ambtstermijnen als decaan van de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) zit Sels nu aan de andere kant van de Academische Raad. 'Hij komt uit onze faculteit en ik heb er nauw mee samen-

gewerkt, dus ik wist op voorhand wat zijn aandachtspunten zouden zijn', zegt de huidige decaan Wilfried Lemahieu. 'In die zin is wat er nu als beleidsplan ligt geen ongelooflijk grote verrassing.' Ook voor anderen is de **FEB-stempel** duidelijk: Sels krijgt al eens het verwijt de context van zijn eigen faculteit te extrapoleren naar de volledige universiteit.

### 'Sels krijgt al eens het verwijt de context van zijn eigen faculteit te extrapoleren naar de volledige universiteit'

Maar dat Sels oudgediende is, heeft ook zijn voordelen: iedereen looft Sels om zijn **dossierkennis**. Het valt op dat Sels zelf de leiding neemt, in tegenstelling tot zijn voorganger die veel overliet aan zijn vicerectoren. Tegelijk vormen de rector en zijn vicerectoren tegenwoordig een echt

team. 'De ploeg is coherent, men trekt aan dezelfde kant van het touw', stelt Isolde Buysse, ABAP-vertegenwoordiger voor de groep Humane Wetenschappen. 'Ze komen over als een duidelijk front, een gedragen bestuur.' Als er al spanningen zouden zijn, worden die niet uitgesproken in de Academische Raad.

Sels wordt ook geprezen voor zijn luisterbereidheid. Al wordt daar meteen een kanttekening bij gemaakt. 'Hij treedt in **dialog**, maar vaak om de tegenpartij te overtuigen van zijn gelijk', klinkt het bij een van de decanen. 'Hij staat zeker open voor andere opinies, maar eenmaal hij een bepaald standpunt ingenomen heeft, is het moeilijk hem te overtuigen van een alternatief.'

Een van die standpunten is zonder twijfel de kalenderhervorming. Het dossier kende een heropleving toen Sels vlak voor de opening van het academiejaar liet weten van het dossier werk te zullen maken met heel concrete plannen. De AR wist enkel dat er 'een mededeling' over het dossier zou plaatsvinden. **Ongelukkige communicatie**, geven velen aan.

### Werkgroepen

Dat het dossier dit jaar plots zo dringend en controversieel werd, is des te meer bizar aangezien Sels er nooit over gesproken had tijdens zijn campagne. Wel was het duidelijk dat de **werkgroep** die rond het thema werkte aan het begin van de beleidsperiode van Sels naar buiten zou komen met haar conclusies. De werkgroep werd onder Torfs opgericht om een analyse te maken van de mogelijkheden, maar Torfs zelf was conservatief. Door Sels' **progressiviteit** kreeg de werkgroep plots een heel andere impact.

Ook dat is een heikel punt. Sels richt zoveel werkgroepen op dat het 'moeilijk is door **de bomen het bos nog te zien**', als we verschillende leden van de AR mogen geloven. Dat leidt tot onduidelijkheid over welke nieuwe werkgroepen precies worden opgericht en of ze oude werkgroepen vervangen.

Meer werkgroepen zijn op zich niet negatief, want ze verleggen veel voorbereidend werk en geven input. **Er zijn al zo veel overlegorganen** aan de universiteit,

met legitieme vertegenwoordiging van de diverse geledingen. Men moet zich er dus voor behoeden dat de werkgroepen de huidige beslissingsorganen niet feitelijk ondergraven', stelt een decaan. Bovendien heeft de samenstelling van die werkgroepen ook consequenties voor de output. Zo zou de werkgroep Herkansingsbeleid van de Onderwijsraad – die de AR zal adviseren over de herindeling – vooral voorstanders van een hervorming bevatten. 'De argumenten pro hervorming worden toch altijd een stuk meer uitgewerkt', zegt een decaan. 'Ik sta zeker niet negatief tegenover een hervorming, maar er blijft **weinig ruimte over voor tegenargumenten**.'

### Ambitieux

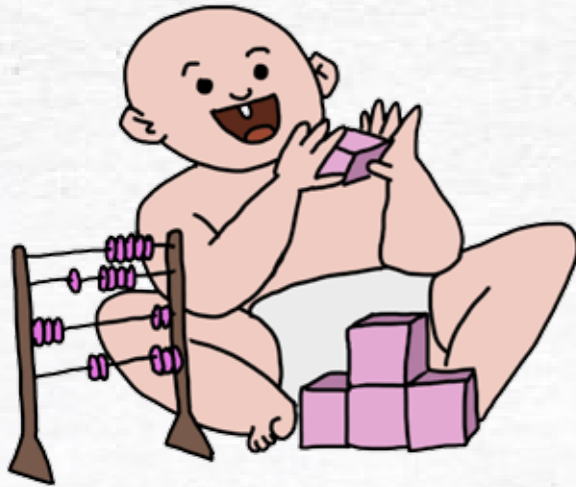
De hervormingsdrang lijkt duidelijk in het geïntegreerd beleidsplan. Quasi unisono wordt het **ambitieux** genoemd. KU Leuven moet een sterk internationaal profiel krijgen, interdisciplinaire instituten creëren, vergroenen, studenten een activerend en digitaal onderwijs aanbieden en – als

het even kan – het kalenderjaar hervormen. Geen sinecure om rond te krijgen op deze ambtstermijn. 'Sels is een echte beleidsman', zegt Christophe Delecluse, decaan van de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen. 'Hij maakt niet alleen plannen, maar knutselt ook aan de weg om ze te realiseren.'

Opvallend: het plan dat het minst verregaand is, kan op het meeste steun rekenen. Het luik duurzaamheid kreeg zelfs applaus in de AR. Het plan is misschien minder baanbrekend dan de andere onderdelen, maar is wel heel degelijk onderbouwd en zet in op diverse laagdrempelige initiatieven. 'Sustainability zal de realiteitstoets doorstaan', voorspelt Buysse.

De andere onderdelen maken meer tabula rasa. Maar net die hubris maakt dat het plan soms vaag blijft, bijvoorbeeld over op hoeveel **extra middelen** de faculteiten kunnen rekenen. 'Er is nog niets verdeeld onder de faculteiten', zegt Philippe Muchez, decaan van de faculteit Wetenschappen, 'maar ze kunnen zich wel een beeld vormen, want er komen extra mandaten.

### 3. Future-oriented Education @ KU Leuven



Niemand wil het, maar het komt er wellicht: de herindeling van het academiejaar. Het bredere plaatje van activerende werkvormen lijkt minder controversieel: 'Natuurlijk moeten we activerend onderwijs verschaffen.' Al is er ook hier de vrees dat het klassieke hoorcollege wordt afgeschaft ten dienste van alternatieve werkvormen. Ook permanente evaluatie is geen wondermiddel: om een stof te kunnen bevragen, moet ze immers eerst kunnen worden opgebouwd. Sels zou Ivy League Colleges te veel als model hanteren, terwijl deze universiteiten een heel andere staff-studentratio en inschrijvingsgelden hebben. Er is bovendien een brede consensus dat het pedagogisch project van activerende werkvormen en de administratieve haalbaarheid van een kalenderhervorming uit elkaar moeten worden gehaald in de discussie. 'De plannen met betrekking tot de academische kalender vormen daarbij nog een apart verhaal,' stelt Wilfried Lemahieu (decaan FEB). 'Daar zal het inderdaad een grote uitdaging worden om te komen tot een voorstel dat voldoende draagvlak heeft, niet alleen bij de studenten overigens, maar bij alle geledingen van de universiteit.'

Dat is positief onthaald.' Die extra werkmiddelen zullen ingezet worden voor extra ondersteunend personeel. Maar bij het ABAP (assistenten en (post)doctorandi, red.) zelf klinkt men voorzichtig: 'Wij hebben snel de rekensom gemaakt: we komen er niet. Het is niet genoeg om het hele beleidsplan om te zetten.' Naar de operationalisering van het plan is het daarom vooralsnog gissen.

#### Verre van geïntegreerd

Eveneens gissen is het naar de weerslag op het onderwijs, het onderzoek en de studenten. **Het geïntegreerd beleidsplan is namelijk verre van geïntegreerd:** de alma mater is nog in blijde verwachting van belangrijke beleidsplannen, zoals voor het studenten- en onderzoeksbeleid. 'Dit zijn plannen die in het logische verlengde liggen van wat nu al gaande is', verdedigt Sels deze keuze.

Maar heel wat AR-leden hebben toch bedenkingen bij het uit elkaar trekken van de vijf vastgelegde werven en het bredere beleid: 'Ofwel is het een geïntegreerd beleidsplan, ofwel niet.' Bovendien bevat het

'geïntegreerd' beleidsplan met educatieve technologie, activerende werkvormen en een kalenderhervorming wel belangrijke aspecten van het onderwijsbeleid. Nog grotere vragen worden gesteld bij de afwezigheid van een **personeelsbeleid**. Sels had beloofd dat hij zelf de taak op zich zou nemen gezien zijn eigen expertise op dat vlak. Maar een jaar later lijken er nog niet eens plannen in de maak. Dit is vooral problematisch voor 'de campussen', die speciale statuten hebben voor het personeel dat al aan de initiële hogescholen doceerde. Onder Torfs was er grote onvrede omdat Leuven hen niet als evenwaardig aan het zelfstandig academisch personeel zou beschouwen. Sels beloofde hiervoor een oplossing, maar die is er tot op heden niet.

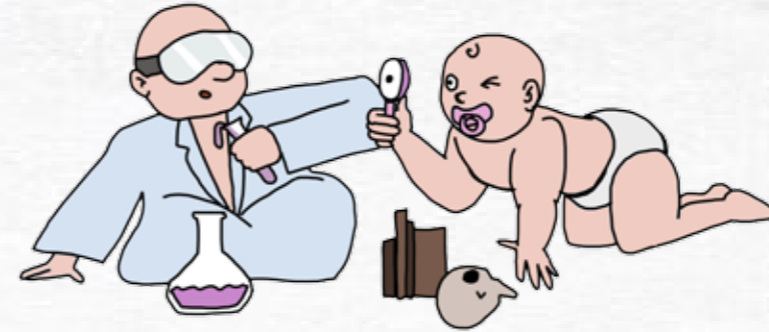
#### Medebestuur

Ook vertegenwoordiging stond centraal in Sels' campagne. Hij beloofde de studenten volwaardig medebestuur en wilde ook dat de stem van het **academisch-technisch personeel** (ATP) meer gehoord werd. On-

der Torfs had het ATP een lid in de AR, nu zetelen er drie. Het ATP van de drie groepen en de centrale diensten heeft voortaan een stem in de beleidsvoering. Het ATP krijgt de kans om input te leveren via de betrokken werkgroepen en raden om input te leveren over het beleidsplan. Zo delen ze ook de bezorgdheid van de studenten dat de herindeling van de academische kalender zorgvuldig dient te worden voorbereid. Een voldoende brede betrokkenheid van het ATP is noodzakelijk onder meer om het meerwerk van de implementatie correct in te schatten. De ATP-vertegenwoordigers zijn in grote lijnen positief over het eerste beleidsjaar van de nieuwe rector, omdat het ATP toch een volwaardige stem krijgt in het beleid van de universiteit.

**Medebestuur** bleek anderzijds moeilijk. Er kwam een verankering van het lidmaatschap van de voorzitter van de Studenterraad KU Leuven (Stura) in het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu, de facto het belangrijkste beslissingsorgaan). Maar al snel bleek dat de voorzitter niet welkom

### 4. Interdisciplinarity @ KU Leuven



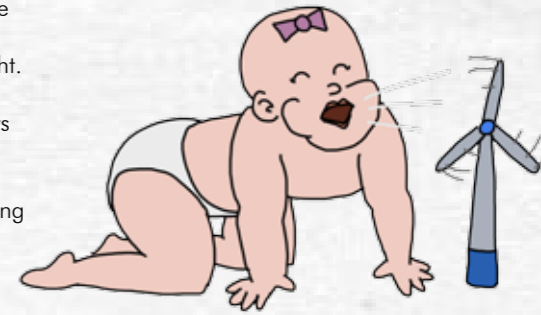
Sustainability scoort uitstekend: het plan werd op applaus onthaald. Toch menen sommigen dat het plan nog verder zou mogen gaan, of op zijn minst breder uitgerold. Over de vliegtaks (een extra som die je betaalt om de kosten voor het milieu mee in rekening te nemen) zijn de meningen verdeeld. Het zou een van de extra administratieve lasten zijn die het beleidsplan rijk is.

was op het conclaaf waar Sels met zijn vicerectoren de vijf werven uitdacht die later de basis van het geïntegreerd beleidsplan zouden uitmaken. Kort daarop namen de meerderheid van de bestuursleden en mandatarissen van Stura ontslag door interne strubbelingen, waarna de studentenraad in een crisis verzakte. Met het recente studentenprotest tegen de plannen rond de herindeling van het academiejaar, is het medebestuur heel precair geworden.

#### 'Of het is een geïntegreerd beleidsplan, of het is dat niet'

Zijn de studenten buitenspel gezet? 'De vertegenwoordigingsproblemen bij Stura waren alleszins een spijtige zaak', stelt Lemahieu, 'zeker om een beleid tot stand te brengen dat toch belangrijke verande-

Interdisciplinaire structuren blijken onpopulair – althans bij de decanen. Vooral het onduidelijk statuut en de band met de faculteit van wie daar als onderzoeker aan de slag gaat, stoot hen tegen de borst. Bovendien zouden voorgaande initiatieven vaak mislukt zijn als ze top down werden opgericht. Er worden ook vragen gesteld bij de nieuwe Engelstalige interdisciplinaire bachelor Liberal Arts and Sciences. Zo zou het plan bijzonder vaag zijn en is het onduidelijk wat de afzetmarkt en toekomstperspectieven van een dergelijke opleiding precies zijn.



### 5. Sustainability @ KU Leuven

ringen inhoudt. Gebrek aan **inspraak** is daarom een fout woord: het rectoraat kon toch moeilijk alle plannen on hold zetten en ik heb niet meteen zicht op de mate waarin men andere kanalen heeft gezocht om de studenten de kans te geven om mee te discussiëren. Slechte wil lijkt er alleszins niet mee gepaard, aangezien Sels als decaan veel oog had voor studentenparticipatie en hier ook geliefd om was. Toch overstijgt de problematiek de studenten. Ook voor de decanen en het personeel blijken **communicatie en transparantie knelpunten**. 'We moeten onze geledingen vertegenwoordigen, maar mogen tegelijk geen documenten uit de AR doorsturen', kaart een ZAP-lid aan. Daarom is het soms moeilijk om te weten wat de brede achterban over de plannen denkt.

#### Implementatie

Hoe het ook zij: het geïntegreerd beleidsplan is goedgekeurd, waardoor (minstens) de komende drie jaar in het teken zullen staan van de **implementatie** ervan. Maar daarvoor zal ook steeds teruggekoppeld

moeten worden naar de AR. Wat de herindeling betreft, zijn de meesten erover eens dat de goedkeuring van het beleidsplan zich louter bevindt op vlak van het pedagogische project rond activerende werkvormen. Een gedragenheid voor een herindeling van het academiejaar is er niet. Heel wat leden van de Academische Raad nemen daarom aanstoot aan de formulering dat die herindeling er 'moet' komen om de andere aspecten van het plan te kunnen realiseren.

Welke waarde moet gehecht worden aan de goedkeuring door de Academische Raad? 'Het plan is een plan. **Het lanceert ideeën** en dat is goed', zegt decaan van Rechtsgeleerdheid Bernard Tilleman.

Conclusie: Sels heeft zeker een geslaagd eerste jaar achter de rug, maar wil zijn ambities iets te snel verzilverd zien. In de snelheid struikelt hij zo al eens over zijn eigen voeten. Geen nood: in augustus is er vooralsnog een tweede zit. ■



Mooi landschap ...  
zou zonde zijn als iemand het ...  
herindeelt.

# De herindeling in het Vlaamse studielandschap

Rector staat met kalenderhervorming in een verdeeld Vlaanderen

door Nora Sleiderink & Jef Cauwenberghs / beeld: Tom Dinneweth

Wie treedt in de sporen van Leuven of Gent en sluit zich aan bij een herindeling van het academiejaar? De stemmen in het Vlaamse studielandschap zijn verdeeld.

Nu de KU Leuven met de UGent in haar zog steeds meer lijkt af te stevenen op een herindeling van het academiejaar, volgt de vraag of ook andere spelers in het Vlaamse onderwijslandschap meegaan in het verhaal. Minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) hoopt alvast dat hogescholen en universiteiten hun academische kalender op elkaar afstemmen zodat studenten zonder al te veel problemen kunnen heroriënteren binnen het Vlaamse studielandschap.

Of er van onmiddellijke synchronisatie sprake zal zijn, is twijfelachtig. Het dossier kent veel sceptici. Anderen kijken de kat liever uit de boom.

## Kerst zonder syllabus

Laat ons even terugkeren naar september van vorig jaar. Kersvers rector Luc Sels laat aan de vooravond van het nieuwe academiejaar in een interview met *De Standaard* vallen dat hij de kalenderindeling wil wijzigen. Op dat moment heeft een

werkgroep al een jaar lang zitten sleutelen aan enkele mogelijke scenarios.

Het hele opzet is op zich niet origineel, in Gent werd soortgelijk ballontje een jaar eerder al eens opgelaten, maar de Leuvense plannen zijn wel meteen een stuk concreter dan die in de Arteveldestad.

Zo start het academiejaar in zijn nieuwe vorm op 1 september en leggen studenten nog voor de Kerstvakantie hun eerste examenperiode af waardoor zij de feestdagen zonder syllabi en markeerstiften kunnen

doorbrengen. Meteen daarna start het tweede semester met vervroegde examens en een onmiddellijke herkansing in juni.

Sels verdedigt zijn plan met een pedagogisch project dat meer ruimte moet bieden aan permanente evaluatie en de kans op slagen in de tweede zitting moet verhogen. Hoewel het wettelijk kader ruimte laat voor de wijziging, het huidige decreet stelt immers dat elk academiejaar moet starten tussen 1 september en 1 oktober en mag lopen tot een dag voor de startdatum, pakt Sels zijn eigen ploeg in snelheid.

Decanen, proffen en ook studenten vallen als het ware uit lucht wanneer ze horen hoe ver de rector en zijn team van vicerectoren al staan. Zelfs binnen de werkgroep die rond het plan werkte, heerst geen unanimititeit.

## Nee van de Vlaamse student

Zo komt Sels samen met de UGent zijn plannen op een seminarie toelichten tegenover de andere onderwijsinstellingen. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) is daar ook aanwezig en kant zich tegen het voorstel. 'De reacties waren niet bijster positief', vertelt Dylan Couck van de VVS. 'De plannen die op tafel liggen, leiden niet echt tot een verbetering.' Couck verwijst daarmee naar de aanname dat een herindeling ook tot betere resultaten zou leiden. 'Het wordt voorgesteld alsof de kalender de oplossing is terwijl daar eigenlijk geen sluitende, wetenschappelijke basis voor is. Onderzoeken spreken elkaar zelfs tegen.'

Datzelfde geluid valt te horen bij Hannes Dewaele, studentenvertegenwoordiger Rechten op KU Leuven campus Brussel. 'De literatuur die is gebruikt was erg selectief. Zelfs de onderwijsexperts hadden hun twijfels. De premisse dat een 'onderwijsproject' aan de basis van de hervorming ligt, hebben ze eigenlijk zelfs moeten laten varen. Ze moesten terug naar de kern die eigenlijk gaat om gegarandeerde vakantie, betere oriëntering en wat vaak wordt verzwegen: meer tijd en middelen voor onderzoek.'

Een andere kritiek onder de Vlaamse studenten is dat er in een nieuw systeem nog maar weinig plaats is voor extracurriculaire bezigheden. Zo werd bij ons nog opgeworpen dat de extra werkdruk het vrijwillige engagement van studenten bij dit blad onder druk zet. Maar ook de inzet van studenten in verenigingen of de Studentenraad staat zo op losse schroeven.

Couck duidt daarbij dat een nieuwe kalender neerkomt op een extra studiedruk van negen uren per week. 'Met activerende werkvormen erbij is die schatting wellicht zacht uitgedrukt.'

## Geen Leuven-Gentse tandem

De kritieken ten spijt werkt men ook in Gent vlijtig verder aan een mogelijke hervorming. Vicerector Mieke Van Herreweghe is karig met de commentaar. 'Er is vooruitgang geboekt in het dossier, maar

daarover willen we niet voorbarig communiceren.' Ook in Oost-Vlaamse hoofdstad laat een definitieve beslissing nog op zich wachten. 'Of Gent de Leuvense weg inslaat? Niet noodzakelijk. We voeren de discussie intern', laat Van Herreweghe weten. De vicerector benadrukt bovendien dat er geen sprake is van een Gents-Leuvense tandem. 'Beide universiteiten handelen onafhankelijk van elkaar. Wij hebben ook het eindrapport van de Leuvense werkgroep rond dit thema niet ingekeken en hebben geen idee hoe ver de KUL precies staat in haar dossier.'

In Antwerpen bekijken ze de hele discussie vanop een afstandje. Aan de Schelde zien ze voorlopig geen reden om overhaast op de kar van de ene of de andere partij te springen. 'We hebben nog geen standpunt ingenomen' verduidelijkt UA-rector Herman Van Goethem. 'Het is ook niet de bedoeling met vijf te discussiëren. Laat Gent en Leuven het debat maar voeren. Wij kijken naar de argumenten pro en contra. Wij voelen ons ook niet onder druk gezet door de uitkomst.' Bij de Vlaamse hogescholen valt tot slot een soortgelijk geluid te horen. 'Ze staan open voor een gesprek maar het is te vroeg om te zeggen dat ze meegaan', zegt Sels.

Van Herreweghe benadrukt de grote gemeenschappelijke impact van een beslissing maar wil daarmee niet zeggen dat ze hoopt dat de andere onderwijsinstellingen meteen volgen.

## Politiek

Minister Crevits laat in elk geval weten dat wanneer het zover komt, ze hoopt op synchronisatie. 'Hoe maar eens drie kinderen die alle drie aan een andere universiteit studeren. De onderwijsinstellingen mogen wat dat betreft niet haaks op elkaar staan.' Van Goethem nuanceert. 'Dat hoeft niet noodzakelijk. Kijk maar naar Hasselt waar ze al langer een eigen academische kalender hebben binnen het huidige decreet.'

Ook in de commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement staat men sceptisch. 'Als je de studieduurvertraging wil aanpakken en je gaat de eerste zitting en de tweede zit nog dichter bijeen brengen, neem je een risico', stelt Ann Brusseel van Open VLD. 'Dit kan er juist toe leiden dat er nog meer aan examenspreiding wordt gedaan en de tweede zit geen herkansing meer is maar een moment voor uitgestelde examens.' Een foute inschatting wordt dan al snel fataal.

Koen Daniëls van N-VA: 'Vanuit het beleid zetten we in op een goede oriëntering, heroriëntering en bijspijkerlessen. Daar is tijd voor nodig. Als het de facto onmogelijk wordt om dat te organiseren, of om van een hogeschool of universiteit van de ene instelling naar de andere te gaan, omwille van de kalender die niet gestroomlijnd is, dan denk ik dat we moeten ingrijpen. En als alles start op 1 september, hebben we het nog niet gehad over wanneer het administratief personeel dat alles moet klaren, rekening houden met de vakantieperiode.'

**'Beide universiteiten handelen onafhankelijk van elkaar. Wij hebben geen idee hoe ver de KU Leuven precies staat in haar dossier'**

Mieke Van Herreweghe, vicerector UGent



**‘Ik had verwacht dat Rik Torfs nog als rector zou aanblijven, dus ik was wel verrast’**

# Op bezoek bij Mevrouw Onderwijs, Hilde Crevits

door Nora Sleiderink & Vinsent Nollet / beeld: Bavo Nys

‘Veto, dan zijn jullie toch van Gent, niet?’ De minister is in de war. Haar zoon studeerde in Gent, nu in Leuven. ‘Vandaar dat ik de associatie maakte, soit. Dat was een schampere opmerking’ (*schaterlach*)

## Hoe hebt u uw eigen jaar ervaren?

‘Op verschillende manieren. Met onverwachte veranderingen soms. Je hebt natuurlijk de nieuwe rectoren die erbij kwamen. Het is ook wel iets speciaals, die start van het academiejaar. Ik ben al in Kortrijk geweest, in Antwerpen, Leuven en in Gent. Het is ongelooflijk hoe een universiteit door de manier waarop ze een opening organiseert ook meteen een stukje in haar ziel laat kijken. In Kortrijk was dat een super familiale bedoening. In Gent gebeurde dat heel formeel met een optocht, in Leuven ook. Je krijgt ook een beeld door te kijken welke student er mag spreken en hoeveel tijd die krijgt. Die opening toont echt hoe een universiteit in elkaar zit. Het is speciaal om dat mee te maken.’

## Hoe ziet u die vrijheid evolueren? Sinds kort heb je in Leuven de 30% CSE maatregel (*Studenten die minder dan dertig studiepunten halen in hun eerste bachelor, mogen zich niet opnieuw inschrijven voor dezelfde opleiding, red.*).

‘Dat is iets helemaal anders. Het is niet alleen Leuven, ook Gent bijvoorbeeld neemt die maatregelen. Dat is noodzakelijk. De slaagkans van de groep die te weinig studiepunten haalt, is zeer klein. De maatregelen die nu genomen worden door de universiteiten, en ook door de hogescholen, zijn net bedoeld om ervoor te zorgen dat jongeren sneller hun draai vinden in het hoger onderwijs. Als ik zie dat op 4 studenten die starten, 1 afhaakt zonder diploma, en dus eigenlijk gewoonweg uitvallen in het hoger onderwijs, dan is dat heel jammer. Dat heeft een enorme impact op je psyche, op je hele leven eigenlijk.’

## Studentenvertegenwoordiging

### Dus, over de studentenvertegenwoordiging.

‘Ja (*lacht schamper*). Hier ga ik afwijken van mijn voorbereiding.’

### Is studentenvertegenwoordiging vandaag democratisch en legitiem genoeg?

‘Eerst het strikt juridische antwoord. De studentenvertegenwoordiging functioneert goed. Formeel is alles goed geregeld. Toch vraag ik me af of er geen spanning is - en ik moet oppassen met hoe ik me nu uitdruk. Ik stel vast dat de manier waarop de zaken decretaal geregeld zijn het enthousiasme van jongeren om te participeren er niet op vooruit helpt.’

‘Voor de studenten moet er voldoende vrijheid blijven om hun mening te verkondigen en daarbij out of the box te gaan. Daar zit vandaag wat spanning. Langs de ene kant heb je als student een zitje in een bepaalde raad, anderzijds moet je dan een hoop dossiers voorbereiden. Je zit volledig in die formele structuur. Dat studenten een stem hebben, is heel waardevol, maar het is even waardevol om buiten die formele structuren eens op te snuiven wat er leeft.’

### Hoe wilt u die moeilijkheid verhelpen?

‘Ik zou het decreet graag herzien, maar dan wel samen met jongeren. Ik had graag een evaluatie van het decreet laten doen door jongeren zelf, maar dat is er nog niet van gekomen.’

### De VVS (Vlaamse Vereniging van Studenten, red.) doet ook voorstellen voor

### participatiecoaches en bestuursjaren, bent u daar dan voor te vinden?

‘Ik heb zeker oren naar concrete voorstellen. Wij hebben die ook gevraagd aan VVS. De eerste vraag was eigenlijk of de VVS nog gelegitimeerd is om die vragen te stellen namens alle studenten. Dan hebben we ze toegelaten om via verder overleg binnen de VLOR (*Vlaamse Onderwijsraad, red.*) met een aantal eigen voorstellen te komen, maar die zijn nog niet tot bij mij geraakt. Ik sta voor veel zaken open. Maar je moet wel opletten voor dezelfde moeilijkheid. Als je het gaat professionaliseren blijft die kloof ook. Dan moet je zeker zijn dat je die kan dichten.’

### Volgens soixante-huitard en ex-studentenleider Paul Goossens maken studenten vandaag de dag te veel deel uit van het establishment, doordat ze in al die raden geïntegreerd zijn. Zo missen ze aan slagkracht.

‘Hij zegt het scherper dan ik het verwoord heb, maar ik ben dan ook minister.’

## Herindeling

### Het dossier over een herindeling van het academiejaar leeft vandaag heel erg. Hoe staat u daar tegenover?

‘De universiteiten hebben nu al heel wat mogelijkheden om het academiejaar herin te richten. De UHasselt doet dat bijvoorbeeld helemaal anders dan de UGent. Ze moeten wel binnen bepaalde voorwaarden zitten, zoals het hebben van een waardige tweede examenkans. Wat ik natuurlijk graag zou hebben als de universiteiten tot herindelingen overgaan, is dat

die niet haaks staan op elkaar. De indeling van het academiejaar mag geen concurrentie-argument worden.’  
‘Permanent evalueren kan, maar moet uiteraard in combinatie met een duidelijke vakantieperiode. Maar ik weet dat men er nu in werkgroepen over nadenkt en dat die ideeën evolueren.’

**De rector kijkt veel naar internationale modellen, zoals aan MIT. Daar kan je je wel enkele vragen bij stellen. Bijvoorbeeld over herexamens die dicht tegen de examenperiode aan liggen, naast de al bestaande 30% CSE maatregel. Jongeren met diversiteitskenmerken hebben langer tijd nodig om zich aan te passen. Dit lijkt dan een asociale maatregel.**

‘Ik denk niet dat het de bedoeling van die herindeling is om de herkansing te bemoeilijken. Anderzijds zeggen sommigen dat als je pas in september herexamen hebt van iets wat je in het eerste semester studeerde, dat dat al snel weer ver weg zit. Een snellere herkansing is dan beter.’

‘Ik hoop dat ook hier de studenten een stem krijgen. Het is een dossier waarin je met die formele structuur zit, maar toch ook volk kunt mobiliseren rond de pro’s en contra’s. Voor mij als minister, als men blijft tussen de contouren van het decreet, is er geen probleem.’

**Als die herexamens toch in het gedrang zouden komen, moet de politiek dan niet ingrijpen?**

‘Ik geloof niet dat men dat in Leuven gaat doen. Ik denk dat het decreet goed is. Op dit moment zie ik geen reden om zwaar in te grijpen. Er is nog niets beslist. Een herexamen moet wel een volwaardige kans zijn. Dit is wel heel duidelijk.’

**Stel dat het zo’n wending neemt dat het de facto een uitholling van de herexamenkans inhoudt, acht u een decreetwijziging dan mogelijk?**

‘Het lijkt me evident dat je het decreet dan moet verscherpen. Maar het staat een beetje haaks op de wijze waarop ik aan politiek doe. Dan zou ik de universiteiten uitnodigen. Als het op bijvoorbeeld op veel verzet stuit bij de studenten kan je zulke beslissingen niet doorvoeren. Zoals ik de nieuwe rector ervaar, denk ik niet dat hij dat zo bruusk zal doen.’

**Hoe verliep de samenwerking met de nieuwe rectoren?**

‘Tot nu verliep dat goed. Het zijn totaal an-

dere mensen dan de vorige. Binnen mijn legislatuur veranderde het hele team binnen de VLIR (*Vlaamse Interuniversitaire Raad, red.*). Antwerpen, Gent, Leuven, Brussel kregen allemaal een nieuwe rector. Dat geeft een heel nieuwe, andere dynamiek. Op zich is dat een goede zaak. Ik had verwacht dat Rik Torfs nog als rector zou aanblijven, dus ik was wel verrast.’

‘Luc Sels is anders, zijn stijl is wat zakelijker. Maar hij doet het met veel enthousiasme, dat merk je. Ik hoop dat er door de nieuwe rector wat meer kansen ontstaan om samen te werken. Rik was iets scherper in zijn taal om Leuven aldus - in zijn perceptie - boven de rest te zetten. Luc Sels zoekt meer verbinding.’

**Wat met internationalisering en Engels dat aan heel veel belang wint. Is dat niet een extra drempel: bij jongeren die al moeite hebben met Nederlands, ook nog eens goede kennis van het Engels te verwachten?**

‘Dat debat zal nog gevoerd worden. Bij ons is het Nederlandstalige onderwijs belangrijk, ook in de toekomst. Voor jongeren is het niet moeilijk om meerdere talen te beheersen. Engels is een wereldtaal. Op zich hoeft dat helemaal geen drempel te zijn. Je moet over die drempel heen raken om die keuze te maken voor hoger onderwijs. Dan moet er voldoende begeleiding zijn.’

## Toekomstperspectief

**Hoe ziet u uw rol in de politiek? En naar de toekomst toe?**

‘Hadden ze mij toen ik afstudeerde in de rechten gezegd dat ik ooit minister zou worden, had ik dat niet geloofd. Ik wilde het liefst professor worden aan de universiteit, dat was mijn eerste betrachting. Ik ben dan aan de balie gestart als advocaat. Toen wilde ik plots de grote advocaat zijn. De politiek is maar later gekomen.’

‘Ik ben nog altijd advocaat. Als het morgen gedaan is, kan ik overmorgen terug gaan pleiten. Die vrijheid heb ik ook wel nodig in mijn hoofd. Ik probeer die politiek zo goed mogelijk te doen, in elke functie die ik uitoefen. En dan zien we wel. Ik kan niet voorstellen waar ik binnen vijf jaar zal staan.’

**Hoe zou u uw eigen stijl omschrijven?**

‘Ik probeer zo verbindend mogelijk aan politiek te doen. Als er grote discussies zijn, zie je mij zelden als eerste in de krant zien staan met iets heel polemisch. Ik probeer oplossingen te zoeken en hervormingen

**‘Ik ben een product van de genderquota in de politiek’**



door te voeren die een draagvlak hebben. Je kan dan zeggen dat ik niet ver genoeg ga, maar zeker in Onderwijs moet je stapsgewijs werken. Onderwijs kan geen revolutie verdragen. Je moet proberen zo veel mogelijk mensen mee te krijgen in wat je probeert te bereiken.’

**Wat vindt u van het pleidooi van Gwendolyn Rutten voor quota in de regering?**

(lacht) ‘Ja! Je wist het misschien, of je wist het niet. Maar ik ben een product van de quota. Van in het parlement, 2004... Nu ja, “product”. In 2004 moest de lijst gemaakt worden. Het was het kartel CD&V-N-VA, Yves Leterme trok de lijst, Geert Bourgeois stond in West-Vlaanderen op de tweede plaats, en ze moesten een

vrouw hebben op plaats drie. Achter mij stonden allemaal mannen met heel lange carrière in de politiek. Ik ben heel blij dat die quota er waren op dat moment. Een gigantische kans, maar ik heb ze ook met beide handen gegrepen.’

‘Het is goed dat als partijen mensen afvaardigen naar regeringen, ze ook bewust keuzes maken voor vrouwen. Maar hoe dat er precies moet uitzien, is erg complex. Stel dat je bijvoorbeeld met 5 partijen in een regering zit en dat er drie partijen 1 minister mogen afvaardigen. Maar ik kan het basispleidooi van Rutten voor meer vrouwen zeker steunen, het is zeker nodig.’

**Nog nooit was er een vrouwelijke premier of minister-president.**

‘Dat zal sowieso eens gebeuren, dat is onomkeerbaar. Op Vlaams of op federaal niveau. Maar onze eurocommissaris Marianne Thyssen is dan weer wel een vrouw. Het is wel al gebeurd. We zijn al heel ver geraakt, ik mag hopen dat die klok niet wordt teruggedraaid. Maar ik vind het heel belangrijk dat je of je nu een meisje of jongen bent je talenten ten volle benut. Dat je je niet laat afschrikken door onzekerheid of ‘het zal voor mij wel moeilijker gaan’. Ik heb heel veel kansen gekregen in de politiek en ik heb niet het gevoel dat er binnen mijn partij een plafond is waar ik nog niet door geraakt ben.’

**Inhoud "Vlaamse Identiteit" eindelijk ontrafeld**



**"Vlamingen willen gewoon handen schudden"**

**Luc Sels presenteert nieuwe hexagonale Minecraft**



**"Er is duidelijk nood aan een herindeling van de blok."**

**Sels wil ook in festivalzomer snoeien**

door onze spion Jos Canters

Na hervormingen in het onderwijs vindt rector Luc Sels het ook tijd om de programmatie van de Belgische festivals aan te pakken.

Wie dacht dat hij door het eventuele verdwijnen van de door studenten geliefde tweede zit meer tijd zou hebben om zijn favoriete artiesten te kunnen bewonderen op Belgische bodem komt misschien bedrogen uit. Luc Sels vindt immers dat de programmatie nog te archaïsch is en dat het tijd is voor verandering. 'Algemeen zijn de festivals te veel gespreid, waardoor studenten zich weer moeten opladen en in de sfeer komen wanneer ze een volgende festival bijwonen', aldus Sels. 'We pleiten er dus voor om alle festivals sneller na elkaar te laten volgen zodat de festivalgangers geconcentreerd blijven en zich aan een stuk door lam kunnen zuipen.'

Over de haalbaarheid van deze stap is Sels licht optimistisch. 'We hebben een raad opgericht waarin alle organisatoren huizen om zo tot een gezamenlijk akkoord te kunnen komen.' Chokri Mahassine, organisator van o.a. Pukkelpop en Rimpelrock, wil vooral de festivalganger beschermen. 'We moeten oppassen dat mensen die nog een festival van vorige jaar meenemen geen overlap hebben met festivals dit jaar omdat we aan een programmatiewijziging denken.' Electronic dance-fans zullen waarschijnlijk het meest gehavend uit deze wijziging komen, aangezien Sels van Tomorrowland een voorbeeld wil maken. 'Het is hallucinant dat we na herexamenvormingen zouden toelaten dat een festival als Tomorrowland wel nog schaamteloos een tweede zit organiseert het volgende weekend. Het is dan ook prioritair om daar korte metten mee te maken', vertelt Sels ons. De organisatie van Tomorrowland liet ons weten dat ze pas publiekelijk reageren na een eerste gesprek tussen alle festivals.

**Punkommahaakjetoe: emoticons dekken de lading**

door onze vallende reporter, Bjarne Van Fristem

Smileys moeten de traditionele media opluisteren, predikt Nederlandse Taalunie-opperhoofd Bennis. Verpampering? Welnee. 'Uitdagingen zijn we liever kwijt dan rijk,' luidt het bij de Leuvense student.

Hans Bennis, grote baas van de Nederlandse Taalunie, breekt met klem een lans voor het gebruik van leestekencombinaties in de klassieke media. Ze verduidelijken immers 'een emotie die we via taal alleen moeilijk kunnen uitdrukken.' Zo is ironie naar 's mans oordeel een lastige stijlfiguur. 'Er kunnen onenigheden voortspuiten uit het ernstig opvatten van een spottende boodschap.'

'De man slaat nagels met koppen,' oordeelt een eerstejaars rechtenstudent. 'Weet ik veel of de auteur van mijn cursus Inleiding tot de Rechtswetenschap aan een sarcastische rede bezig is of niet. Het is me een raadsel of hij de uitspraak in het spaghetti-arrest goed- dan wel afkeurt. Plaats dan toch godbetert een duim omhoog of omlaag achter je alinea.'

'Ik heb meestal wel tien WhatsApp-gesprekken tegelijk lopen,' beaamt een ijverige student TEW in leercentrum Agora. 'Cut to the chase, ik ben meer gediend van een emoticon dan een lange brok tekst. Time is money.'

De fel bewierookte geboorte van het internet ging gepaard met een logisch maar vervelend nevenkantje. Mensen worden steeds meer om de oren geslagen met informatie en moeten amechtige pogingen ondernemen om feit van fictie, real van fake news te onderscheiden. Verstoken van die vaardigheid ben je een twitterend vogeltje voor de kat. Ook bij statements van politici - lui die prat gaan op transparantie :) - raakt men volgens Bennis weleens het spoor bijster. 'De knipoog lijkt me bijvoorbeeld uitermate geschikt voor een kranteninterview. Het maakt namelijk veel uit of een politicus iets meent of een geintje maakt.'

Leestekencombinaties heten dus een opflakking van onze taal én een antwoord te zijn op de alsmaar aanzwellende roep naar klaarte. Ook studenten willen duiding, en snel. 'Het is niet omdat wij erudiete, fijnbesnaarde studenten zijn dat we steevast willen worden uitgedaagd,' vertelt een in tijdsnood verkerende scholier. 'Uitmaken of de uitwijzing van die Soedanezen een grap was heeft me behoorlijk wat thesistijd gekost.'

**ALBATROS**  
F U I F Z A A L

**ORGANISEER JE EIGEN EVENTS**

*in de goedkoopste fuifzaal van Leuven!*

Reserveer nu via 016/22.31.09 of [albatros@loko.be](mailto:albatros@loko.be)  
Meer info: [www.loko.be/albatros](http://www.loko.be/albatros)

**TARIEVEN**

€365 uur voor een fuif  
€260 uur in het weekend of voor een vereniging aangesloten bij LOKO  
€180 uur voor een cantus

3e fuif of 3e cantus op 1 jaar = 4e gratis huur



COLOFON

**Hoofdredacteur** Nora Sleiderink  
**Redactiesecretaris & V.U.** Tom Dinneweth  
**Redactie** Anneka Robeyns, Guillaume Deprez, Nelis Jespers, Vincent Nolle, Bavo Nys, Michelle Van den Broeck  
**Schrijvers** Arne Van Lautem, Benno 'een samenvatting voor de modale student' Debals, Nora 'ik moest kloppen want de bel doet het niet' Sleiderink, Arne 'Starbucks & Studiehulp voor kinderen van expats' Sonck, Sjaak Tromp Meesters, Vincent Cuypers, Michelle 'in licht of the recent events, as a school treat, all exams have been cancelled' Van den Broeck, Yumi Dille, Vincent Nolle, Anneka Robeyns, Louise Willocx, Jan 'herindeling van de zomerfestivals' Costers, Shari Dedier, Jef Cauwenberghs  
**Eindredactie** Nelis Jespers, Guillaume 'koers' Deprez, Benno Debals, Arne Sonck, Michelle Van den Broeck, Anneka Robeyns, Vincent Nolle, Nora Sleiderink  
**Beeld voorpagina** Celine Vandeweghe  
**Fotografen** Bavo 'perscommunicatie bij de start van het academiejaar 101' Nys, Yumi Dille  
**Tekenaars** Guillaume 'gratis frietjes' Deprez, Daphne 'arme Sjaak' De Roo, Josje 'hij mag zijn functie ook gewoon helemaal overdoen aan mij' Kerkhoven, Anneka Robeyns, Pjotr 'gelijk loon voor iedereen' Hubin  
**KU Leugen** Klaas Van den Broeck, Thomas Winters  
Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO. 'Wat moet volgens jou zeker in Sels zijn beleidsplan komen te staan?'

**Rechtzetting:** in de vorige Veto werd een pagina dubbel gedrukt, waardoor een pagina ontbrak in een ander artikel. Verder schreven wij Mark Depré in plaats van Mark Derez.

**IS JOUW VERZAMELING AL COMPLEET?**



In onze 10 winkels tweedehandsgoederen aan correcte prijzen.  
Textiel, huisraad, muziek, meubels, electro, speelgoed, muziek, boeken,...



IJzerenmolenstraat 10-12 - Heverlee, Diestsestraat 253 - Leuven

Andere winkels: Dilbeek - Halle - Laken - Opwijk - Overijse - Sint-Pieters-Leeuw - Vilvoorde - Wespelaar

→ Gratis ophaling herbruikbare spullen 0800 2 0080 - [www.spit.be](http://www.spit.be) ←





[www.kuleuven.be/bibliotheken](http://www.kuleuven.be/bibliotheken)

**De vierentwintig KU Leuven bibliotheken beheren topcollecties en inspirerende leerruimtes en bieden ook een uitgebreide dienstverlening voor onderzoekers, docenten, studenten en externe bezoekers.**

### Blokken in Leuven

Studeer je liever samen dan moederziel alleen op kot? Verschillende bibliotheken en leercentra van KU Leuven ontvangen je graag in de komende blok- en examenperiode met extra studieruimte én ruimere openingstijden.

Ontdek het studieaanbod via:

[www.kuleuven.be/bibliotheken/blokken-in-leuven](http://www.kuleuven.be/bibliotheken/blokken-in-leuven)

### Fair Open Access

Het **KU Leuven Fonds voor Fair Open Access** promoot de ontwikkeling van nieuwe en innovatieve publicatiemodellen die kostenefficiënt zijn en die onderzoekers de volledige controle geven over de disseminatie van hun onderzoeksresultaten. Het KU Leuven Fonds voor Fair OA wordt beheerd door KU Leuven Bibliotheken en overzien door een commissie voorgezeten door de vice-rector Onderzoeksbeleid van KU Leuven.

Het Fair OA fonds biedt financiële steun voor de publicatiekosten van OA boeken, gepubliceerd door Universitaire Pers Leuven, een uitgever die de principes van Fair OA hanteert én van artikels, ongeacht de uitgever van het tijdschrift in kwestie, op voorwaarde dat het tijdschrift voldoet aan de principes van Fair OA en dat de wetenschappelijke kwaliteit van het tijdschrift gegarandeerd is.

Meer info via [www.kuleuven.be/bibliotheken/open-access](http://www.kuleuven.be/bibliotheken/open-access)

### BOEKENVERKOOP. 24 – 26 MEI

Bondgenotenlaan 58 (voormalige winkel van Blokker)  
*Tik voor een spotprijs boeken op de kop uit de dubbelen van Bijzondere Collecties*

#### VERKOOP

- 24/05 van 10:00 tot 19:00, €5/kg
  - 25/05 van 10:00 tot 19:00, €3/kg
  - 26/05 van 10:00 tot 17:00, €1/kg
  - oude drukken: prijs per stuk
- Enkel contante betaling.

Meer info via

[www.kuleuven.be/bibliotheken/boekenverkoop](http://www.kuleuven.be/bibliotheken/boekenverkoop)